

Dobravške novine

HRVATSKI INFORMATIVNI GLASNIK OPĆINE DONJA DUBRAVA

54

Srpanj 2020. • Broj 54 • Cijena 5 kn

str. 14

**NOVE
SJEDALICE NA
TRIBINAMA**

**FOTO
STUDIO
FRANČIĆ**

str. 28

**BESPLATNA
BEŽIČNA
MREŽA**

str. 4

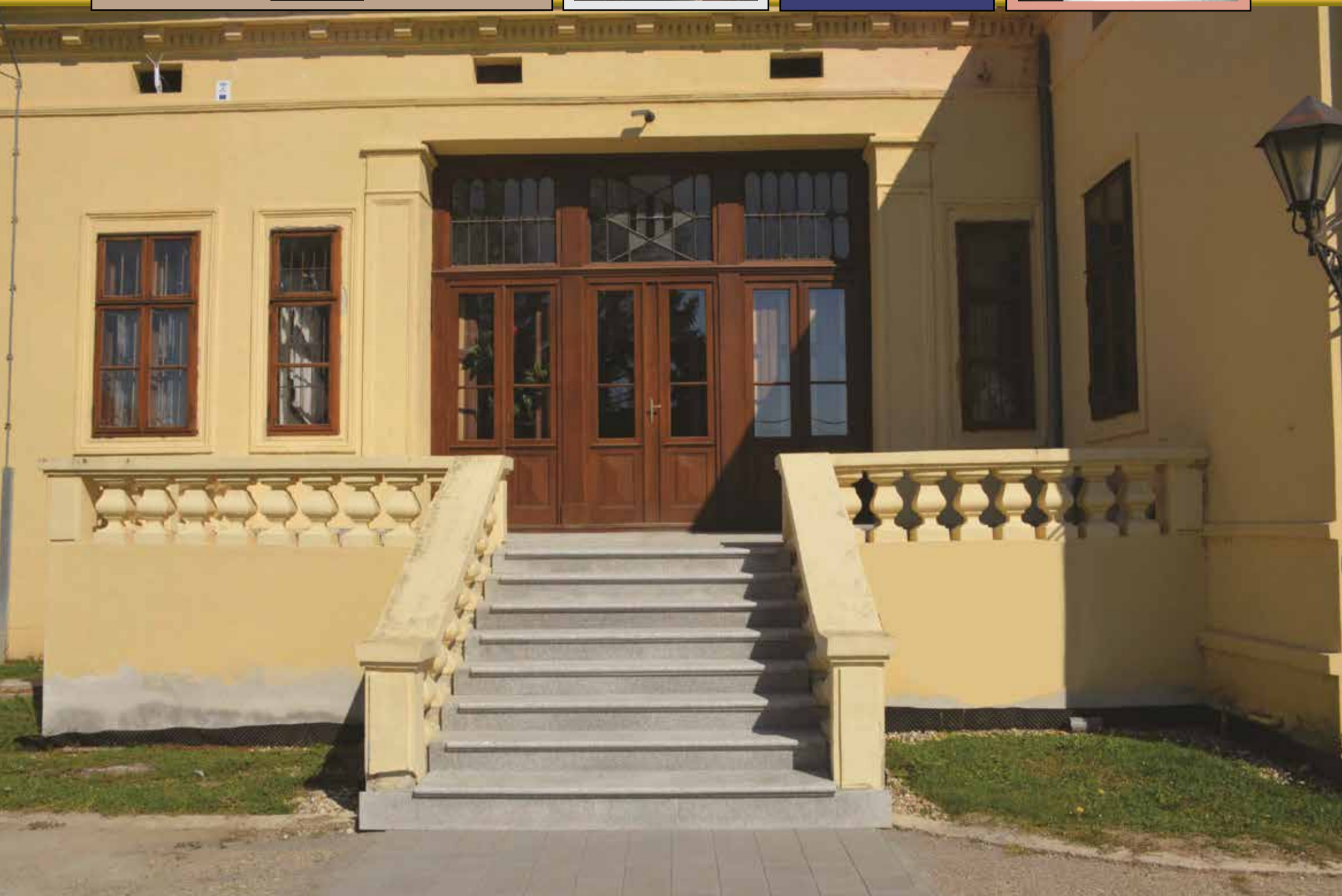
**UMJETNOST
FALDANJA**

str. 19

**PREKOPČANI -
DOBRAVSKI PASTIRI**

str. 24-25

**OBNOVLJENO
PROČELJE
CRKVE**

str. 17

str. 3

DA NAM DOBRAVA BUDE LJEPŠA

RIJEČ OPĆINSKOG NAČELNIKA

Drage Dobravčice i Dobravčani, sretan Vam dan Općine, dan Svete Margarete.

Prvo polugodište ove 2020. godine nećemo baš pamtiti po lijepim događajima. Eto zadesila nas je korona i mjere koje proizlaze iz nje, a dugo očekivani projekt izgradnja kanalizacijskog sustava nikako da krene. Zadnje obećanje izvoditelja od tvrtke Tegra (ne pamtim više koje po redu) za početak radova bilo je ponedjeljak 18.05.2020. godine, a onda su od upravljačkog tijela EU dobili produženje roka zbog korone i od početka ništa.

Najviše projekata i aktivnosti usmjerili smo ove godine uz kanalizaciju tj. uređenje oborinskih voda po ulicama gdje nam oborinske vode stvaraju probleme. No evo što se napravilo.

Gospodarske aktivnosti

Nakon uvođenja struje i vode u gospodarsku zonu sjeveroistok, za potrebe izgradnje ostale infrastrukture u gospodarskoj zoni izrađena je projektna dokumentacija kojom su regulirani uvjeti za izgradnju prometnice, pješačke staze, odvodnju oborinskih voda, javne rasvjete, kao i način uređenja parkirališta.

Za gospodarsku zonu sjever u tijeku je gruntovno sređenje čestica sukladno donesenom Urbanističkom planu uređenja zone.

Radovi na Domu kulture Zalan

I ove godine nastavljamo sa obnavljanjem Doma kulture „Zalan“. Prvo je na red došlo ulazno stepenište, koje zbog specifičnosti koju traže konzervatori i okolnosti nabave potrebnog materijala radi korona virusa kasni. No obećanje je da će se sve dovršiti dok ove novine izađu iz tiska.

Za nastavak obnove Doma kulture Zalan, kandidirali smo dva projekta u 2020. godini, dvije cjeline gdje je planirana restauracija jedne prostorije u kući Zalan, a u kojoj se trenutno nalazi vijećnica Općine. Radovi bi uključivali uklanjanje recentnih slojeva preslika na stropu i zidovima vijećnice u kući Zalan

te nastavak obnove stolarije koja se nije uspjela obnoviti u prvoj fazi. No, kako su restrikcije oko financiranje projekata zbog korona virusa, odobreno nam je svega 25.000,00 kuna, te je sklopljen Ugovor sa Ministarstvom kulture o korištenju sredstava. Dodijeljenim sredstvima obnoviti će se dvije zidne vješalice u hodniku sa ogledalima na samom ulasku u Vijećnicu.

Radovi na sportskom parku Krbulja

Sukladno odobrenom projektu za izgradnju nadstrešnice terase Nogometnog kluba „Dubravčan“ i postavljanje reflektora na Teniskom klubu „Dubravčan“, raspisan je natječaj za obavljanje radova, odabran izvođač i radovi su u tijeku. Ukupna vrijednost radova prema najpovoljnijoj ponudi je 378.016,56 kuna. I ovdje se na žalost kasni zbog korone. Planirano je bilo da radovi budu dovršeni do dana Općine, no sada je Ugovorom utvrđen datum dovršenja radova kraj 9. mjeseca, odnosno do početka nogometne sezone.

Za građevinu nogometnog kluba „Dubravčan“, od Ministarstva regionalnog razvoja i fondova europske unije odobren nam je projekt energetske učinkovitosti za obnovu Sportskog doma nogometnog kluba „Dubravčan“, te je odobren iznos od 200.000,00 kuna. Za ovaj projekt imamo samo Odluku, čekamo poziv za sklapanje ugovora, te raspisivanjem natječaja.

Neki me u razgovorima kritiziraju zašto toliko za nogometaše, no ovaj drugi projekt obnova krovništva, produkt je iskorištenja ponuđenih sredstava jer pripremljene projekte za odvodnju oborinskih voda nismo mogli iskoristiti.

Nabava suvremenih strojeva i opreme

Za potrebe održavanja javnih površina, ne samo košnje trave već i za razgrtanje i izbacivanje snijega, te drugih potrebnih sadržaja kao orezivanje stabala, nabavljeni su novi strojevi i alati. U provedenom javnom natječaju i postupku odabira najboljeg ponuditelja strojeve je nabavila tvrtka Tehnodom iz Donje Dubrave. Ukupna vrijednost strojeva i opreme je 131.630,00 kuna (s PDV-om).

Sredstva udrugama u 2020.

Podosta diskusija izazvala je odluka o dodjeli sredstava udrugama u 2020. godini. Ovdje prvo želim zahvaliti na aktivnostima u ocjenjivanju dostavljenih projekata Povjerenstvu za dodjelu finansijskih sredstava udrugama i Odboru za kulturu sport i udruge. Kad smo sagledavali posljedice neaktivnosti udruga zbog korona virusa, njihovih troškova u vrijeme neaktivnosti, neodržavanje planiranih aktivnosti, privremeno smo umanjili iznose. Naime, krajem ljeta trebale bi biti poznate sve okolnosti vezane uz, za ovu godinu, planirane aktivnosti, te će se u dogovoru sa navedenim Odborom i Povjerenstvom uskladiti iznos sa održanim aktivnostima.

Vaš načelnik Marijan Varga

Monika Žinić – djelatnica Općine

Nakon što je Tatjana Marić Puhar podnijela zahtjev za sporazumnim raskidom radnog odnosa, u provedenom postupku prijema na radno mjesto viši stručni suradnik za općinske projekte, primljena je Monika Žinić. Poželimo joj uspješan rad.

DOGAĐANJA POVODOM OBILJEŽAVANJA DANA OPĆINE 2020.

11.07.2020. (subota)

- 9:00 „Zeusov“ ljetni spust po Dravi (organizator Zeus)

12.07.2020. (nedjelja)

- 10:00 Biciklijada „Putevima Pozoja“ sa predavanjem na obali Mure na temu Pozoja. Predavači: povjesničar Anđelko Vlašić, geografkinja Darija Krušeljić i etnologinja Janja Kovač (organizator Zeus).
- Polazak ispred Doma kulture Zalan
- 16:00 Sveta misa u župnoj crkvi Svete Margarete za sve pokojne članice Udruge žena – povodom proslave 75. god. postojanja
- 17:30 Predstavljanje Monografije Udruge žena, hol Osnovne škole Donja Dubrava

13.07.2020. (ponedjeljak) - Dan općine - Sveta Margareta

- 11:00 Sveta misa - Sveta potvrda u župnoj crkvi Svete Margarete
- 19:00 Otvaranje izložbe „Dobravi na štimanje“ – izložba likovnih radova u Informativnom centru (organizator izložbe Zeus)

17.07.2020. (petak)

- 17:00 Teniski turnir (muški i ženski) - Otvoreno prvenstvo u tenisu Donje Dubrave, sportski park Krbulja
- 17:00 Podjela potpora novorođenoj djeci u 2020. godini, Dom kulture Zalan – Vijećnica
- 18:00 Sveta misa u župnoj crkvi Svete Margarete
- 19:00 Svečana sjednica Općinskog vijeća, hol Osnovne škole Donja Dubrava

18.07.2020. (subota)

- 20:00 Nastup glazbenog sastava Dixieland u dvorištu Doma kulture Zalan

19.07.2020. (nedjelja)

- 8:00 Proštenje
- 9:30 Polaganje vijenca na spomeniku Novi Zrin u organizaciji Zrinske garde Čakovec, Družbe „Braća Hrvatskog zmaja“ i Matice hrvatske
- 10:00 Finale teniskog turnira (muško i žensko), sportski park Krbulja
- 11:00 Sveta misa u župnoj Crkvi Svete Margarete
- 17:00 Nogometna utakmica NK „Dubravčan“ – NK „Mladost“ Sveta Marija

LOVCI

Dragi sumještani, zaljubljenici u prirodu i lovstvo, obraćam se u ime Udruge LD Fazan Donja Dubrava.

U ova vremena kad smo pogođeni pandemijom virusa i mi kao udruga nismo ostali neokrnuto.

Zabrana lova je došla u najgore vrijeme, u doba sjetve, kada mi kao udruga sudjelujemo na čuvanju usjeva od divljači, prije svega od divlje svinje. Uz mnogo truda, objašnjenja i prepiski između krovne organizacije Hrvatskog lovačkog saveza i Civilnog stožera dozvoljen nam je individualni odlazak u lov. Na zadovoljstvo nas samih lovaca i poljoprivrednika uspjeli smo u većoj mjeri obraniti usjeve.

U lovačkom društvu nakon što je dozvoljeno okupljanje, održana je

izvredna skupština na kojoj su izabrani:

- predsjednik: **Mario Mikulan**,
- lovnik: **Mario Popović**, te
- tajnik: **Franjo Mlinarić**.

Dosadašnji predsjednik Oliver Balažinec podnio je neopozivu ostavku.

U LD Fazan primljeno je još pet mladih članova - zaljubljenika u prirodu i lovstvo.

Pošto lovna godina traje od 1. 4. do 31.3. na skupštini su članovima udruge podjeljene trofejne liste za prošlu lovnu godinu. Svakako treba napomenuti i pohvaliti lovca Jakupak Alena koji je odstrelio trofejnog jelena od 211 CIC točki u zlatnoj medalji.

U Udruzi LD Fazan najviše vremena se troši na edukaciju i obrazovanje naših članova.

Uspješno školovanje za „Ocjenjivače trofeja“ završili su Alen Jakupak i Nino Kolesar, te prva u našoj županiji lovkinja Irena Mikulan. Školovanje za lovnike uspješno su položili Mario Popović i Mario Mikulan.

Kao i svake godine u rano proljeće imali smo radne akcije gdje smo radili na obnovi lovno tehničkih objekata, čišćenju šumskih puteva, te prihranjivali divljač da bi lakše krenula u reproduktivni proces.

Obnova lovačkog doma nam je jedan od prioriteta, lovački dom za neke ima sentimentalnu vrijednost, a prije svega on je dio tradicije i mogu slobodno navesti i društveno-kulturološke vrijednosti pogotvo za generacije mnogih Dobravčana i Dobravčica.

Obnova traži puno rada i odricanja svih naših članova, pa im stoga ovim putem zahvaljujem kao i našoj Općini koja nam izlazi ususret.

Predsjednik: Mario Mikulan

Odbor za zaštitu okoliša, uređenje mjesta i groblja

ODBOR ZA ZAŠTITU OKOLIŠA, UREĐENJE MJESTA I GROBLJA

Odbor za zaštitu okoliša, uređenje mjesta i groblja intenzivno radi na uređenju mjesta. Posađeno je cvijeće u centru ispred samoposluže, u parku, na ulasku u Donju Dubravu (prije Poljdija), te ispred kapelice prema Pažutu u žardinjere. Sadnju je obavio Odbor sa volonterima.

U fazi je izrada ukrasne košare od starinske cigle na travnjaku ispred ljekarne u koju će se posaditi cvijeće. Također su postavljene klupe uz šetnicu Drave, zamijenjeni je tobogan na

Dravi na dječjem igralištu kojeg je donirala firma Lepoglavec, te se obnovio stol i klupe u kućici kraj dječjeg igrališta na Dravi.

Imamo još dosta aktivnosti koje treba odraditi u toku godine kako bi se doprinijelo što ljepšem i uređenijem izgledu naše Općine.

Želimo Vam ugodan boravak u Donjoj Dubravi, te Vam u ime Odbora, čestitamo Dan Općine i Svete Margarete.

Valerija Čituš

ZAVRŠENA INSTALACIJA WIFI4EU MREŽE

Općina Donja Dubrava i izvršna agencija za inovacije i mreže (INEA) potpisali su sporazum o dodjeli bespovratnih sredstava za omogućavanje besplatnog pristupa internetu. Cjelokupna investicija, nabava opreme i instaliranje pristupnih točaka za javni bežični Internet prema natječaju WiFi4EU iznosi 103.375,00 kn (s PDV-om). Cjelokupan iznos financirala je izvršna agencija za inovacije i mreže (INEA).

Treba napomenuti da to nije komercijalni Internet i da se ne može koristiti besplatna mreža po cijelom mjestu, već ondje gdje su postavljene pristupne točke. To znači da je inicijativa WiFi4EU takva da se omogući besplatan pristup internetu u unutarnjim i vanjskim javnim prostorima (npr. zgrade javne namjene, javni parkovi...).

Na taj se način zajednice više uključuju u jedinstveno digitalno tržište, krajnji korisnici imaju pristup gigabitnom društvu, povećava se digitalna pismenost i dopunjuju javne usluge koje se nude na tim prostorima.

U općini Donja Dubrava postavljeno je i stavljeno u funkciju 14 pristupnih točaka.

One su na sljedećim lokacijama:

- Zgrada Općine, Trg Republike 13
- Dom Zalan – Vijećnica, Trg Republike 9
- Dom Zalan – Hodnik ulaz, Trg Republike 9
- Dom Zalan – Vani ulaz, Trg Republike 9
- Park Stara škola – lijevo, Trg Republike
- Park stara škola – desno, Trg Republike
- DVD Donja Dubrava – vani, Trg Republike 2
- DVD Donja Dubrava – u sali, Trg Republike 2
- Nogometni klub – prostorije kluba 1, Krbulja 19
- Nogometni klub – prostorije kluba 2, Krbulja 19
- Nogometni klub – Stup na igralištu, Krbulja 19
- Teniski klub – ispred kućice, Krbulja 19
- Nautički klub „Fljojsar“ – stup rasvjete, rijeka Drava
- Nautički klub „Fljojsar“ – splav, rijeka Drava

Unutar tih lokacija moguće je povezivanje na besplatni Internet do cca. 50-100 m od pristupne točke (npr. **na Dravi je moguće koristiti Internet od dječjeg igrališta pa skroz do visećeg mosta, cijelo dvorište Doma kulture Zalan, unutarnji dio Doma kulture Zalan, cijeli park skroz do crkve, unutrašnji dio DVD-a, cijelo dvorište ispred DVD-a, Sportski park Krbulja (nogometni i teniski klub), zgrada Općine i oko Općine.**)

Instalaciju i stavljanje u funkciju odradila je tvrtka Metro M.K., Sokolgradska 82, 10 000 Zagreb. Tvrtka Metro vršit će nadzor nad WiFi mrežom te interventno održavanje po pozivu.

WiFi4EU je otvorena mreža, što znači da za pristup na njoj nije potrebno unositi podatke za autentifikaciju (primjerice lozinku). Kada se krajnji korisnik poveže na mrežu WiFi4EU, prikazuje se ZAŠTITNI PORTAL prije nego što je krajnjem korisniku odobren pristup internetu. WiFi mreža već je u korištenju i uredno radi, prešli smo minimalan broj od 10 korisnika što Agencija zahtjeva kao jedan od pokazatelja završetka instalacije.

Koraci prijavljivanja na besplatnu Internet mrežu:

Ući u **Postavke**, kliknuti na **WiFi**, tamo se prikazuju sve dostupne mreže wifi-a: kliknuti na ponudenu **wifi4eu**, zatim se otvara **zaštitna stranica wifi4eu** gdje **treba kliknuti na prijavu** i onda se otvori stranica koja potvrđuje da smo se prijavili.

Želim Vam ugodno „surfanje“ i korištenje besplatnog javnog interneta.

Također, svim mještanima Donje Dubrave čestitam blagdan Svete Margarete i Dan općine.

Monika Žinić, mag.oec.

Viši stručni suradnik za općinske projekte

AKTIVNOSTI UMIROVLJENIKA

Podružnica umirovljenika Donja Dubrava jedna je od podružnica Matice umirovljenika Međimurske županije u koju je okupljeno 27 podružnica. Naša podružnica broji 350 članova. Za toliki broj članova potrebna su i financijska sredstva koja se sastoje od naše članarine kao i naše općine Donja Dubrava prema određenom projektu koji svake godine raspisuje Općina. Članarinu prikupljamo na način tako da formiramo grupe koje obilaze selo, a istovremeno i učlanjujemo nove članove, a kojih je svake godine sve manje, jer se sada sve manje javljaju za članstvo pošto je radni vijek sve dulji. Umirovljenici svake godine sudjeluju u organiziranju fašničke priredbe i to tako da se za sve prisutne žitelje Donje Dubrave kuha vino i čaj kojeg raznosimo, jer neki ne dolaze na mjesto kuhanja.

Dolaskom proljeća krenuli smo na čišćenje zelenih površina i to od Mlina pa do samog mjesta Donje Dubrave. Ove godine je i ova naša obveza skoro izostala zbog svima poznate bolesti – covid 19. No kada se situacija primirila, napravili smo čišćenje.

Godišnju skupštinu nismo do sada održali jer čekamo dok zdravstvena situacija ne bude bolja.

Što se tiče izleta, do sada nismo išli ni na jedan, s obzirom da smo rizična skupina i postoji mogućnost zaraze virusom, također nije održani niti Županijski sportski susret iz već navedenog razloga.

Gore navedene aktivnosti će se najvjerojatnije održavati u drugoj polovici godine ako bude moguće okupljanje. Planiramo hodočašće u Mariju Bistricu i nakon toga kupanje u

termama Jezerčica. Još jedna proslava koja će se održati ako bude moguće krajem godine, a to je susret bračnih parova koji su u braku 50 i 60 godina.

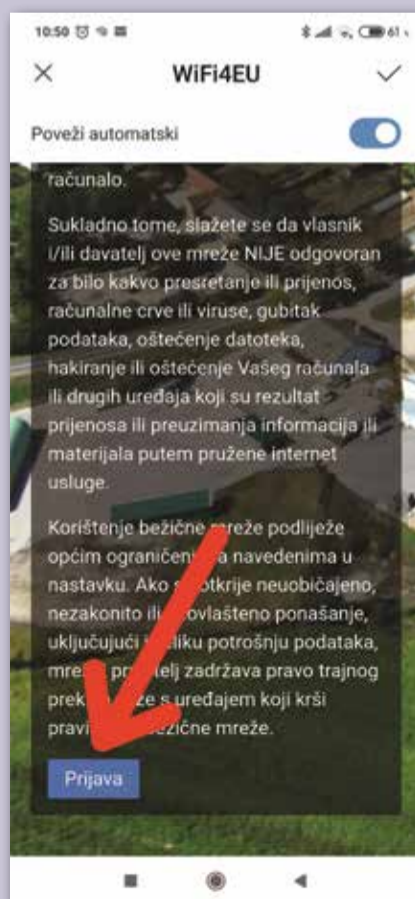
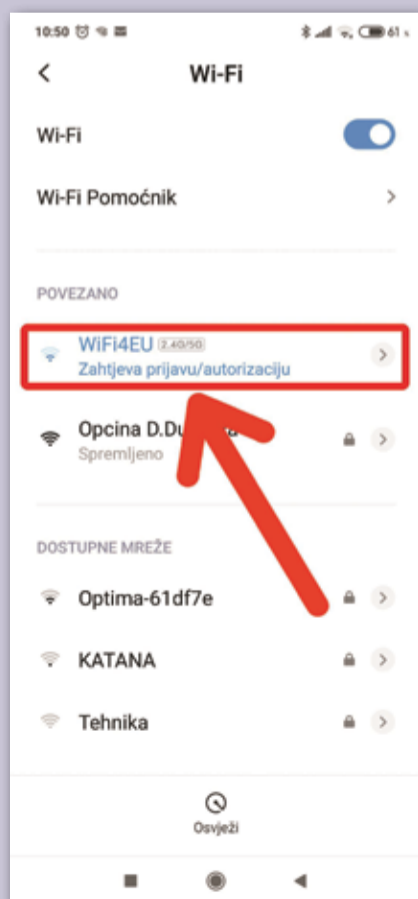
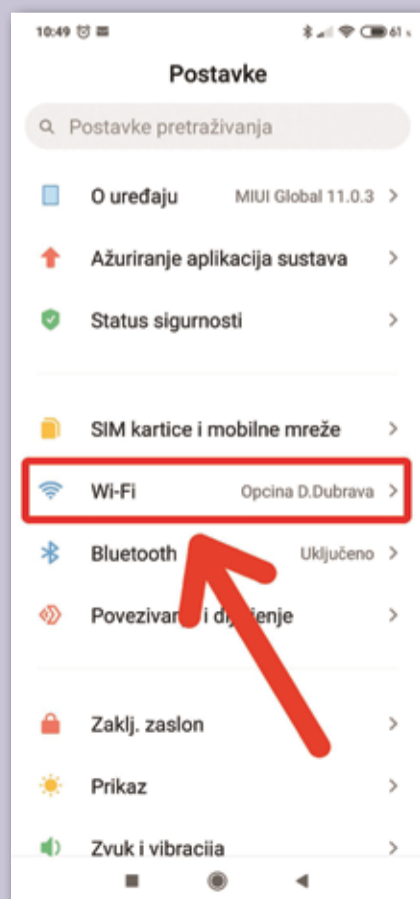
U drugom polugodištu sudjelovat ćemo u organizaciji „Dobrobravskog ljuka“. U tu manifestaciju se uključujemo svake godine sa većim brojem naših članova.

U 11 mjesecu planiramo organizirati „Kataljenski bal“.

Tokom cijele godine posjećujemo bolesne članove, a krajem godine posjetit ćemo naše najstarije članove sa malim poklonima i lijepim željama.

Svim umirovljenicima i mještanima Donje Dubrave čestitamo Dan Općine.

**Predsjednica podružnice
Margareta Kuzmić**

AKTIVNOSTI U PRVOJ POLOVICI GODINE

Početkom godine aktivnosti u udruzi krenule su po predviđenom planu za to doba godine. Nakon podjele prstenja za golubove, perad i ptice te praćenje i javljanje na natječajne svojim projektima pripremali smo se za izbornu godišnju skupštinu.

U međuvremenu su stupile na snagu mjere zabrane okupljanja pojavom covid-19 te smo sve aktivnosti odgodili do daljnjeg. Unatoč tome uzgojna sezona je počela i odvijala se nesmetano, voditelji sekcija su kontaktirali

članove telefonski tako da je uzgoj išao svojim tokom. Čim su to uvjeti dozvolili krenulo se sa tetoviranjem kunića. Pripremili smo sve za godišnju skupštinu i održali je 06.06.2020. g.

Pošto je skupština bila izborna izabrano je novo rukovodstvo udruge sa mandatom od 4 godine, za predsjednika je izabran Đuro Golubić iz Kotoribe, dopredsjednici su: Željko Lisjak iz Donje Dubrave i Branko Horvat iz Kotoribe a tajnik je Miljenko Zvonar iz Preloga.

Ova uzgojna sezona krenula nešto ranije nego inače pa se nadamo da će biti dosta materijala za izložbe a ni kvaliteta sigurno neće izostati pa time ni dobri rezultati na međudruštvenim i državnim izložbama. Radne akcije košnje trave su nam uobičajene a i na nedavnoj radnoj akciji uređeno je i pospremljeno skladište.

Održat ćemo pokaznu izložbu u Kotoribi za dane Kotoribe. Isto tako bismo organizirali i našu izložbu ukoliko uspijemo prikupiti dovoljno

financijskih sredstava i ukoliko ne budemo spriječeni nekim novim mjerama te pandemijom covid-a.

Svim članovima i uzgajivačima želimo sretnu i uspješnu uzgojnu sezonu te što više šampiona na izložbama.

Svim žiteljima općine Donja Dubrava želimo sretne blagdane Svete Margarete.

Tajnik Miljenko Zvonar

Klub liječenih alkoholičara **Osmijeh** Donja Dubrava

BORBA S OVISNOŠĆU ZA VRIJEME KORONAVIRUSA

poteškoće s kojima se osoba nosi. Jedino tko može upravljati vlastitim osjećajima i odlukama ste Vi sami. Zbog toga djeluje klub liječenih alkoholičara u kojemu možete primiti podršku u svome putu nepijenja i dobiti pomoći u učenju korisnih savjeta za nošenje s određenim poteškoćama koje se mogu javiti u apstinenciji.

Iako nas je ova situacija u kojoj smo se snašli spriječila u nekim planiranim aktivnostima 2020. godine, ispunili smo je s događajima koji su bili organizirani prije uvedenih epidemioloških mjera te smo nakon njih nastojali biti uz naše članove kluba i pomoći im najbolje što smo mogli.

Na početku godine održan je sastanak saveza KLA Međimurske županije na kojem je prisustvovao i KLA „Osmijeh“ gdje smo dogovorili neke smjernice kako će klubovi djelovati ove godine. Za Valentinovo smo se družili na

Ove godine nas je snašla neugodna situacija, ispunjena raznim nepoznicama i ponajviše strahom od mogućih posljedica. Koronavirus (SARS-CoV-2) i potres su iznenadne, teško predvidljive situacije koje su izvan naše kontrole. U nama su izazvale određenu razinu stresa, osjećaja neizvjesnosti, tjeskobe i straha za naše živote i živote nama bliskih osoba. Važno je spomenuti kako se rijetko tko može pripremiti na iznenadne i nepredvidljive situacije jer većina nas ne razmišlja ni nije svjesna da se jednog dana može dogoditi pandemija koronavirusa.

Ne možemo spriječiti takvu situaciju jer je izvan naše kontrole. Možemo je jedino prihvatiti, prilagoditi svoje navike, rutine, način života novonastaloj situaciji najbolje što možemo, potražiti stručnu psihološku pomoć ako osjećamo da su nas brige, strahovi i tjeskoba preplavile i nadati se

najboljem mogućem ishodu. Imajte na umu kako smo se svi zatekli u ovoj situaciji i da niste sami. Ovisnost ne pita kako si, možeš li se nositi s trenutnom situacijom, imaš li neku osobu kojoj se možeš obratiti i povjeriti kada ti je teško, nego ona samo uzima i nikako ti ne želi sve najbolje u životu. Alkoholom se samo odgađaju određeni osjećaji i pićem se ne mogu riješiti problemi koji Vas brinu. Na taj način se odgađaju i produžuju osjećaji, događaji i pojedine

Plesu srca u Selnici Podravskoj, što nam je bilo jedno lijepo iskustvo. Nakon toga, u drugom mjesecu ove godine nam je studentica završne godine psihologije, koja je ujedno i kćer našeg dugogodišnjeg apstinenta, održala predavanje na temu „Uspješnog starenja“. Predavanje je uključivalo objašnjenje termina uspješnog starenja, neke istine i mitove o uspješnom starenju, obilježja uspješnog starenja te neke načine ostvarivanja uspješnog starenja. Zatim je KLA „Osmijeh“ sudjelovao već tradicionalno u organizaciji na fašniku u Donjoj Dubravi. Ove godine je KLA „Osmijeh“ prvi put imao pauzu od redovitih sastanaka zbog novonastale situacije koronavirusa. Iako se sastanci nisu mogli održavati uživo, terapeut dr. Ivan Dolenc je bio u kontaktu i redovito razgovarao sa svim članovima KLA „Osmijeh“ te su članovi međusobno pružali jedni drugima podršku i pomoć.

Na kraju svibnja, kada su epidemiološke mjere popustile, članovi su se organizirali i udružili snage kako bi očistili i osvježili prostoriju u kojoj se redovito održavaju sastanci KLA. Godišnja skupština KLA „Osmijeh“ ove godine kasni s održavanjem. Neće je biti moguće organizirati kao prijašnjih godina zbog koronavirusa. Održat će se 11.7.2020. i na njoj će prisustvovati samo članovi KLA „Osmijeh“ i bliži članovi njihovih obitelji.

Zahvaljujemo se svima koji su nam pružili podršku i pomagali nam u održavanju KLA „Osmijeh“ Donja Dubrava. Svim žiteljima Donje Dubrave i onima koji čitaju „Dobruške novine“ želimo čestitati dane Općine i puno hrabrosti, strpljenja i nade za što bolje nošenje sa situacijom koronavirusa u kojoj smo se snašli neka nas sve čuva sveta Margareta!

KLA Osmijeh

NE MOŽE NAM KORONA NIŠTA, MI SVIRAMO I DALJE!

Dobravski fašenjki

Kao i uvijek do sada i u ovoj polovici godine imali smo ambiciozne planove. Kanili smo održati mnogo nastupa, ali naše planove pomrsila je, već svima poznata, pandemija koronavirusa. Iako je spomenuta pandemija uspješno ugušila kulturna događanja diljem Hrvatske i šire, naš zvuk nije uspjela potpuno zatamiti. Pridržavali smo se danih epidemioloških mjera, ali pritom nismo zaboravili na naše sumještane i održali sljedeće aktivnosti:

Druženje na Dravi

23.02. sudjelovali smo u fašenjskoj povorci.

07.03. održali smo redovnu godišnju izvještajnu skupštinu na kojoj smo odali počast preminulom počasnom članu Đuri Pačandiju.

14.03. manji sastav je svirkom uvećao rođendansku proslavu Leonarde Zvonar.

04.05. naši tenoristi uvećali su svečanost dana sv. Florijana, zaštitnika vatrogasaca.

11.06. svirali smo u povorci povodom Tijelovske procesije.

04.07. organizirali smo spust rijekom Dravom i druženje za članove.

Pošto je situacija u kojoj se trenutno nalazimo nezahvalna za planiranje nemamo mnogo aktivnosti u planu.

20.09. planiramo sudjelovati na 27. smotri puhačkih orkestara i limenih glazbi Međimurske županije u Kotoribi.

U ime upravnog odbora i svih članova Puhačkog orkestra općine Donja Dubrava svim sumještankama i sumještanima želimo čestitati dan općine!

*Puhački orkestar općine Donja Dubrava
Tekst pisala: Ivana Klarić*

Tijelovska procesija kroz dvije župe

Tri tenora za dan sv. Florijana

Kinološko društvo "Međimurje" Čakovec - Matični klub uzgajivača malog međimurskog psa

PRVIH 10 GODINA SLUŽBENOG PRIZNAVANJA MEĐIJA KAO 7. HRVATSKE NACIONALNE PASMINE PASA

30. prosinca 2020. godine navršit će se 10 godina otkako je Hrvatski kinološki savez službeno priznao malog međimurskog psa za našu 7. nacionalnu izvornu pasminu pasa. Tim činom dozvoljen je upis međija u matičnu knjigu, izdavanje uvjetnih rodovnica i pravo sudjelovanja na svim izložbama u Hrvatskoj. Priprema i ideja oko programa formiranja stvaranja međija kao pasmine pasa započeta je još 2000. godine.

Ohrabren dotadašnjim iskustvom na očuvanju izvornih pasmina malih životinja goluba

međimurska lastavica, hrvatskog opaljenog kunića, kokoši hrvatica i dravske guske, krenuo sam u monitoring diljem Međimurja istražujući malog lupoidnog psa različitih naziva „štakoraš“ ili „hrčićar“.

Nakon obilaska mnogih seoskih dvorišta i dogovaranja uvjeta uzgoja sa vlasnicima pasa željene vanjšine, počeo je organizirani uzgoj. S obzirom na uzgojno područje - Međimurje dao sam mu naziv mali međimurski pas ili skraćeno međi. Imao sam sreće što su moju ideju i projekt prihvatila dva iskusna kinologa: Dragutin Matulic i Branko Horvat iz Kotoribe i kao tim ubrzo smo imali pozitivne rezultate.

Tako je 12. veljače 2003. godine u sklopu Udruge uzgajivača malih životinja Međimurska lastavica utemeljena sekcija uzgajivača malog međimurskog psa. Zbog vrlo kvalitetnih uzgojnih rezultata u srpnju 2009. godine spomenuta sekcija prelazi u Matični klub uzgajivača malog međimurskog psa, a u sastavu Kinološkog društva Čakovec.

Uspostavljeni su kontakti s stručnim tijelima Hrvatskog kinološkog saveza, predana je potrebna dokumentacija, radni standard, interne rodovnice, povijesni materijali o nastanku pasmine.

Izvršni odbor HKS-a je 30. prosinca 2010. godine donio odluku da su svi uvjeti za priznavanje malog međimurskog psa kao 7. nacionalne izvorne pasmine pasa zadovoljeni.

Od toga, za nas posebno sretnog događaja, do danas učinjen je veliki napredak u uzgoju. Do danas je u Matičnu knjigu pasmine upisano preko 900 međija, održano 25 uzgojnih pregleda i 7 specijalnih pasminskih izložbi nacionalnog karaktera i to sve u Donjoj Dubravi na terenima uz Dom udruge Međimurske lastavice.

Posebno smo ponosni da su europski kinolozi prepoznali vrijednosti našeg međija. Danas ovog malog, simpatičnog, živahnog, razigranog najboljeg čovjekovog prijatelja uzgajaju ljubitelji pasa u Sloveniji, Njemačkoj, a u dalekoj

Finskoj je pravi hit gdje je formiran klub od tridesetak uzgajivača međija.

Na taj način se polako ostvaruju preduvjeti za podnošenje zahtjeva za međunarodno priznavanje međija kod F.C.I. međunarodne kinološke federacije sa sjedištem u Thuinu, Belgija.

Svim mještanima čestitamo Dan općine i blagdan svete Margarete!

*voditelj Matičnog kluba:
Vladimir Čižmešija*

AKTIVNOSTI UDRUGE ŽENA U PRVOJ POLOVICI 2020.

„Pinguini - najbolja dobravska maska“, pisalo je u objavi na web stanicama Općine Donja Dubrava. To su članice Udruge žena koje su na ovogodišnjem „Dobravskom fašenjku“ 23.2. proglašene najboljom maskom. Lijepim kostimima, brojnošću i plesnom koreografijom oduševile su i zabavile mještane. Udruga je kao i svake godine organizirala i biranje najbolje dječje maske. Prvu nagradu osvojila je maska „Tena - slasni kolačić“, drugu Minnie Mouse - Lara, a treću Lino - Teo. Sve ostale dječje maske dobile su prikladne poklone koje je financirala Općina.

7.3. 2020. održana je Godišnja skupština a ujedno i proslava 8. Marta. Bilo je posebno svečano jer je vlč. Mirko Pilaj

posvetio zastavu, prvu u 75 godina dugoj povijesti Udruge. Za njezin dizajn zaslužna je naša Katarina Frančić. Ona je do tog dana već isplanirala naš dvodnevni izlet u Mađarsku koji je na žalost otkazan zbog situacije s korona virusom. Osim izleta, otkazane su i sve druge aktivnosti Udruge.

No, u kući naše Katice se intenzivno radilo. Ona je predano i odgovorno pisala i slagala našu fotomonografiju povodom 75 godina djelovanja, čija će promocija biti 12.7.2020.

Svim mještanima Donje Dubrave čestitamo blagdan Svete Margarete i Dan općine.
Za Udrugu: Bernarda Miser
Foto: Katarina Frančić

ANDREJU HORVATU JOŠ JEDAN MANDAT

Ovogodišnji plan i program ribiča Štuke, ove je godine u znaku postizbornih aktivnosti kao i propisanih mjera poradi zaštite od Corona virusa. Godišnja izborna skupština održana je krajem veljače, a od novog vodstva ističemo:

Predsjedniku Andreju Horvatu povjereno je vođenje Štuke i u naredne četiri godine. Dejan Klarić također je zadržao funkciju dopredsjednika, dok su u novom mandatu poslovi tajnika povjereni Željku Štirniću, a blagajničke će poslove obavljati Dražen Kralj.

Navedeni članovi

ujedno su članovi Upravnog odbora uz još tri člana, a to su Karlo Miser, Andrija Mrnjavec i Matija Matotek.

Plan rada i aktivnosti podijeljen je na dva dijela. Za prvi dio, natjecateljski, možemo reći da se odvija u skladu sa propisanim mjerama. Sukladno tome, ribiči su se tako i posložili. Krajem lipnja bili su sudionici natjecanja Prve međimurske lige i od devet ekipa osvojili šesto mjesto. Ekipu su činili: Željko Štirnić kao kapetan ekipe, te natjecatelji Dejan Klarić, Andrej Horvat i Josip Hunjadi. Novost

u radu ovoga društva je lov ribe hedeer tehnikom. Kao članovi ekipe lova ribe ovom tehnikom su: kapetan ekipe Tihomir Igrec, te natjecatelji Darko Rusak, Josip Varga i Božidar Strahija. I oni su odradili svoje natjecanje u Selnici.

Od zacrtanih kapitalnih investicija su radovi koji su u cjelosti fokusirani na vanjsko i unutarnje uređenje ribičkog doma Štuka. Vanjsko uređenje odrađeno je kako je i planirano, dok će se unutarnje uređenje uskladiti sa aktualnom situacijom. Bilo je tu još niz popratnih aktivnosti, a

bilo nam je dragocjeno i međusobno druženje.

Već za drugo polugodište, ako situacija to dopusti, planiramo organizirati Društveno seniorsko natjecanje i sve tako redom sudjelovati na natjecanjima.

Ono što je svakako pohvalno je razumijevanje ribiča koji su platili svoje karte, unatoč prekidima zabrane i dozvole lova ribe.

Vjerujemo da su i ostala društva kao i mi isto tako premostila ovaj pomalo nepovoljni period, no mi nastavljamo sa puno optimizma

i nade da će sve krenuti uobičajenim aktivnostima, koje smo realizirali i prethodnih godina.

Povodom Dana Općine Donja Dubrava svi ribiči Štuke žele

vam ugodno i bistro raspoloženje, budete zdravi i neka vas sve čuva sv. Margareta, zaštitnica naše župe.

Predsjednik Štuke
Andrej Horvat

SEZONA POČINJE, KORONA NESTAJE, PUNOM PAROM VESLAMO NAPRIJED!

Korona, izolacija, razdvojenost, razmak, ostani doma, dezinficijens... vjerojatno izrazi koji su se kroz 2020. godinu najviše mogli čuti. Koliko god se trudili ostati aktivni, korona nas je sve stjerala ostati kod kuće. Zeusove aktivnosti, priznajemo, malčice su bile pod utjecajem aktualnih zbivanja i ostale odgođene za bolje dane. No, s dolaskom popuštanja mjera i početkom mobilnosti, počeli smo se i mi buditi iz Zimskog sna. Tako se u prvoj polovici godine dvije tisuće i dvadesete možemo pohvaliti uspjesima.

Zeus je 25. siječnja ove godine organizirao Zimski spust po Dravi na već poznatoj dionici. Tako smo godinu započeli tradicionalnim spuštanjem po Dravi bez obzira na vremenske uvjete, prkoseći zimi. Skupilo nas se podosta, a sve kako bismo zajednički na ovom 12. spustu poslali poruku: za očuvanje netaknutog i izvornog starog toka rijeke Drave, za oprezno i primjereno ponašanje posjetitelja na ovom zaštićenom i ekološki vrijednom

prostoru i za suživot ljudi i prirode kao cilju kojem svi trebamo težiti.

Uvijek volimo spomenuti i zimsko prebrojavanje ptica. Ove godine ekipa za prebrojavanje ptica oboruzala se upornošću, opremom i strpljenjem i cijeli dan obilazila močvarna staništa. Zadovoljni uspjehom i rezultatima, ipak smo ostali zaprepašteni novim divljim odlagalištima otpada. Nevjerojatno je kako lokalci još uvijek u prirodu bacaju sve ono što im se ne da zbrinuti kod kuće kako bi trebalo. Narušavanje čistoće, prirodne ljepote, onečišćenje i nebriga stvarno su još uvijek veliki problem. Zaprepaštenima, ostao nam je gorak dojam o odnosu čovjeka prema prirodi koji je na razini čovjeka bez pameti i savjesti.

Velik napor ulagali smo i u pomoć našem susjednom selu Selnici Podravskoj da očuva svoju netaknutu prirodu kod Drave. Naime, planirana je izgradnja šljunčare kod Drave, ujedno i do područne osnovne škole.

Svjesni kakvu opasnost predstavlja planirani zahvat za stanovnike tog sela, za infrastrukturu i samu Dravu, bavili smo se tom tematikom, održali više sastanaka, uputili više pisama i okupili brojne poznanike, domaće i strane, kako bismo očuvali prirodnu i lijepu Podravsku Selnicu.

Imamo i vesele vijesti. Sjećate se akcije sadnje drveća? Možda niste zaboravili: "Zasadi drvo, ne budi panj". Akcija je to koju je Zeus proveo na razini cijele Dobreve, u suradnji s Općinom i brojnim drugim partnerima, tj. kumovima. Ovim putem želimo obavijestiti sve kumove da su se sadnice dobro primile, da rastu i uljepšavaju dobravske vulvice. Podsjećamo, kumovi su dužni običi sadnice i provjeriti kako napreduju, po ljetnim vrućinama zaliti ih i voditi brigu o njima. U listopadu će tek godina dana od sadnje, a prva godina je najvažnija. Zato ne zaboravite svoju kumčad i brinite o njima.

Najsretniji smo zbog realizacije potpisivanja projekta "Šumska poučna staza Vrata Pažuta". 30.6.2020. u Stubičkim Toplicama svečano je potpisan ugovor o dodjeli bespovratnih sredstava Zeusu po mjeri 5.8.2. od strane Agencije za plaćanja u poljoprivredi, ribarstvu i ruralnom razvoju. Veselimo se početku uređenja poučne staze i nadolazećim radovima!

Neke od planiranih aktivnosti otkazane su na razini višoj od naše udruge, no mi se ne damo i unatoč tome smišljamo vlastite načine da zadržimo tradiciju i u našim aktivnostima okupimo one najveće zaljubljenike u Dravu, jer su oni promotori zdravog suživota s rijekama. Tako kreću spustevi po Dravi, biciklijada "Putevima Pozoja", izložba umjetnika pod nazivom "Dobravi na štimanje" i još puno toga.

Sezona počinje, korona nestaje, a mi punim gasom veslamo naprijed!

Košarkaški klub **Dubravčan** Donja Dubrava

BUDUĆNOST JE PRED NAMA!

Na početku bi se odmah htjeli pohvaliti da ove godine po prvi put imamo ekipu U11. To je ekipa koju čine djeca do 11 godina starosti. To je neiskusna ekipa jer su se neki igrači prvi put susreli s košarkaškom loptom sredinom kolovoza, ali zato vrlo perspektivna ekipa.

Bilo je potrebno uložiti puno truda da im se objasne košarkaška pravila kako bi se lakše treniralo i kako bi uspješno krenuli u natjecanja. U toj ekipi sudjeluje dvadesetak djece što je velik broj s obzirom na demografsku situaciju. Sve je to pod budnim okom trenera Gorana Munka koji je to vrlo ozbiljno i spretno obavio.

Rezultat ove sezone nam nije prioritet nego ih što bolje i kvalitetnije pripremiti za iduću sezonu. Kad smo već kod rezultata ekipa U11 je ostvarila u devet kola jednu pobjedu i osam

poraza. Na početku godine počeli smo kako smo i završili (jedna pobjeda i sedam poraza), ali to našu ekipu neće obeshrabriti jer u novoj sezoni ćemo biti godinu dana zreliji i iskusniji. Natjecanje je nažalost završilo jedno kolo prije regularnog dijela sezone zbog covid-19 tako da se cijelo prvenstvo poništilo.

Nakon prošle loše sezone od aktivnog igranja košarke oprostio se Darko Varga, najbolji igrač u trećoj ligi Sjever. Prestao je igrati, ali je zato preuzeo trenersku palicu u seniorskoj ekipi što nam puno znači. Na trenerskoj klupi trenutno imamo dvojicu vrhunskih igrača, a još boljih trenera (Kristijan Krušelj i Darko Varga).

Sezona je počela vrlo obećavajuće. U tri odigrana kola imali smo tri pobjede. Nakon toga su slijedila teška gostovanja te su uslijedila i četiri poraza. Trenutno

se nalazimo na četvrtom mjestu od ukupno devet ekipa.

Nakon četvrtog kola imali smo peh jer na gostujućoj utakmici ozlijedila su se čak četiri igrača, od toga dvojica su izgubljena za cijelu sezonu, a za dvojicu se nadamo da će se oporaviti. Proljetni dio nije započeo prema našim očekivanjima jer u prva tri kola desila su se tri poraza, pa jedna pobjeda pa opet tri poraza. Posljednje kolo se nažalost nije odigralo zbog nastale situacije sa covid-19.

Hrvatski košarkaški savez poništio je i cijelu sezonu seniorskog dijela natjecanja tako da nema prvaka treće lige Varaždin-Čakovec. Da je sezona regularno završila našli bi se na petom mjestu od devet ekipa.

Nadamo se da će se epidemiološka slika do jeseni popraviti te da ćemo

moći normalno započeti novu natjecateljsku sezonu.

Treba napomenuti da nijedno kolo nismo bili kompletni jer su nas omele ozljede, poslovne ili fakultetske obveze. Izostanke ključnih igrača su vrlo kvalitetno iskoristili i nadomjestili kadeti/juniori koji su se ravnopravno nosili sa puno starijim i iskusnijim igračima. Među njima htjeli bi spomenuti Petar Jakupak, David Ujlaki, Ivan Fuš.

Koristimo ovu priliku kako bi se zahvalili svim sponzorima i mještanima Donje Dobreve koji nam redovito pomažu u ostvarivanju boljih rezultata. Zahvaljujemo Općini Donja Dubrava, caffe bar „Poljdi“, BIMEL Brljak, Motomehanika Miser, Bali d.o.o., GA MA team, VT montaža, Vulkanizacija Vlado, Udruga navijača.

Schisen!!!

GODINA PUNA IZNENAĐENJA

Virus COVID-19 potpuno je promijenio naše planove: umjesto polugodišta bogatog aktivnostima, sjedili smo (kao i svi ostali) kod kuće i čekali izvješća Kriznog stožera o broju oboljelih i mjerama koje treba poduzimati. Otpala su sva natjecanja, planirane radne akcije, usavršavanja naših članova koja sami organiziramo...

Umjesto toga obilazili smo mjesto i nadzirali okupljanja prema naptcima Stožera Civilne zaštite.

No, ipak smo prije epidemije nešto uspjeli napraviti. Tijekom siječnja održano je bodovanje društva. Rezultati su pokazali da smo i ove godine bili uspješni te smo u našoj Vatrogasnoj zajednici područja u kategoriji „Središnjih društava“ s 2885 bodova osvojili 2. mjesto.

Prvog dana veljače organizirali smo „**Noć muzeja**“ kada smo brojnim posjetiteljima otvorili vrata našeg Vatrogasnog doma i „Spomen-sobe“ u kojima su bile izložene brojne fotografije iz naše prebogate povijesti. **Janja Kovač** održala je poučno predavanje o povijesti fotografije i ulozila obitelji **Francić** u dokumentiranju foto-povijesti našega mjesta.

Noć muzeja

Noć muzeja

Planirana skupština društva nije održana kao u proteklim godinama kada su nam, uz naše prijatelje vatrogasce, gosti bili i mještani Donje Dubrave, članovi našega društva, već smo je održali samo uz nazočnost aktivnih članova radi zabrane okupljanja.

Također su tijekom veljače **Dominik Balog**, **Luka Čizmešija**, **Mario Mikor**, **Sanjica Duhović** i **Filip Fabić** stekli zvanje „Ispitanog vatrogasca“, a „Ispitani vatrogasac prve klase“ postao je **Vilim Čituš**.

Novi članovi s položenim ispitom

U ovom smo razdoblju imali i tri intervencije: 5. veljače odradili smo prvu tehničku intervenciju – uklanjanja srušenog stabla s prometnice koja povezuje Donju Dubravu i susjedni nam Donji Vidovec. Druga je bila kontrola prometa i uklanjanje prolivenog goriva s ceste kad se 16. lipnja na cesti prema Koprivnici prevrnuo kamion. I treća je intervencija bila požar dimnjaka koji se dogodio 11. ožujka ove godine.

Usprkos virusu COVID-19 došle su obaveze koje nismo mogli izbjeći.

„Epidemiološka stega“ malo je popustila pa smo tijekom mjeseca svibnja mogli obaviti liječničke preglede za 20 operativnih članova DVD Donja Dubrava kao što smo i mogli 11. lipnja s našom župnom zajednicom proslaviti blagdan Tijelova uz procesiju i nošenja „neba“ iz Donje Dubrave u Donji Vidovec.

Srećom, ozbiljnijih potreba za našim intervencijama nije bilo što nas čini ponosnima na sve nas i sve naše mještane: nedostatak intervencija pokazuje da smo svi protupožarno osviješteni i da, kad se radi o vatri, postupamo odgovorno i savjesno.

Razdoblje koje je pred nama iskoristit ćemo da nadoknadimo propušteno: obavezni pregled hidrantske mreže (planiran za svibanj, ali je odgođen zbog svima razumljivih razloga), nastavak osposobljavanja i školovanje članova u svim kategorijama, rad s mladeži i djecom te pomlađivanje članstva našega društva.

Od važnijih planova za budućnost (za koje vjerujemo da ćemo ih uz pomoć Općine i podršku svih mještana Donje Dubrave ostvariti još ove godine) istakli bismo tri akcije: **izgradnju spremišta za čamac i automatsku punilicu vreća za pijesak, organizacija javne pokazne vježbe i nabavu novog kombi-vozila.**

Zapovjednik: **Vladimir Žinić**

LAŽNA UZBUNA

U nedjelju, na sam dan izbora, oko devet sati oglasila se vatrogasna sirena. Kad su se vatrogasci okupili ispred vatrogasnog spremišta, uspostavilo se da je uzbuna – lažna.

Naime, pokvario se uređaj kojim se sirena pokreće na daljinu, putem mobitela, te je uređaj sam od sebe poslao lažan signal koji je uključio sirenu.

Ispričavamo se svim mještanima što smo ih nepotrebno uzbudili, ali – kao što smo rekli – radilo se o **tehničkoj grešci** koju nitko nije mogao niti predvidjeti niti spriječiti.

Oprema je u međuvremenu poslana na servis pa se nadamo da se ovakve lažne uzbune više neće događati.

NOVA SEZONA - NOVI TENISKI IZAZOVI V DOBRAVI

Početak ovogodišnje sezone teniskog kluba nagovijestio je godinu punu aktivnosti, kako u igri na terenu, tako i oko planova za uređenje vanjskih terena i popratnih sadržaja.

Već tradicionalno prva naša godišnja aktivnost je sudjelovanje na Dobravskom fašenjku. Ove godine glumili smo semafore aludirajući na to da nas uskoro čekaju gužve po Dobravi zbog kopanja kanalizacije, ali izgleda da smo se prevarili i da ćemo gužve još malo pričekati. Inače pokazali smo se dobrima i osvojili smo treće mjesto što raduje, mada nije tako bitno, najbitnije je samo sudjelovanje i druženje s ostalim udrugama.

Novo vodstvo kluba u novim okolnostima

Na početku trećeg mjeseca, točnije 7.3.2020. održana je Izborna skupština kluba. Izabran je novi Nadzorni odbor kao i novi Upravni odbor na čelu sa Stanislavom Žinićem koji je tako postao treći predsjednik kluba. Novo rukovodstvo ambiciozno je krenulo s radom, pa je ubrzo organizirana radna akcija na koju se odazvalo puno članova tako da smo obavili i proljetno čišćenje na bivšem deponiju smeća, a pripremili smo i terene za predstojeću sezonu. Na žalost taman kada su tereni bili spremni za igru došla je ta nesretna Korona i zaustavila je sve sportske aktivnosti pa tako i igranje tenisa mada nam je to bilo čudno kako dvoje igrača koji su udaljeni jedan od drugog desetak metara mogu biti neka prijatelja zarazi. Bilo kako bilo poštivali smo dane mjere i tenis se nije igrao pa kako god nam bilo teško gledati prazne terene.

Da nam bude ugodnije

Kako u svakom zlu ima nešto dobro tako je i naša kućica koja je vapila za obnovom konačno došla na red. Cijelu smo je ponovo obojali, postavili smo ogradu oko terase, uredili okoliš. U skladište i samu kućicu stavili smo industrijski pod zahvaljujući našem

članu Nini Dulikraviću i njegovoj firmi Duly d.o.o. Pri tome valja spomenuti da smo i tu poštivali preporučene mjere te da nas nije radilo više od troje. Nabavljeni su novi stolovi i klupe pri čemu moramo zahvaliti obitelji Bali na donaciji tri stola s klupama. Ovakvo sređena kućica postala je mjesto za ugodni boravak tijekom boravka na teniskim terenima.

Jedan od većih projekata nove uprave bio je izgradnja trećeg terena pa smo i tu napravili početne korake i obavili dosta većih početnih radova. Tako je napravljen iskop postojećeg šljunka na terenu, stavljena batuda radi bolje drenaže te ponovo stavljen isti šljunak. Rubnike i stupove za ogradu postavio je Ivan Čizmešija tako da teren čeka završne radove koji nisu obavljani kako iskopom za temelje rasvjetnih stupova ne bi uništili teren. Tenisit je spreman kao i linije i mreža pa jedva čekamo da i taj treći teren koji nam je potreban bude u funkciji.

Netko bi se možda upitao čemu treći teren? Razlog je jednostavan. Povećan interes za igranjem tenisa što ujedno znači povećanje broja članova. Zatim tu je naša Škola tenisa koja će se moći održavati dulje i kvalitetnije jer će taj teren prvenstveno biti na raspolaganju za Školu tenisa. Na žalost ove godine zbog situacije s virusom

Covid-19 škola se iz razumljivih razloga nije održala što nam je teško palo jer znamo s kojom voljom i entuzijazmom djeca igraju tenis. Spomenuto povećanje interesa za igranje tenisa najbolje se vidjelo nakon što je objavljeno da se tenis opet može igrati. Tereni su odmah bili puni i nije prošao dan da na terenu nema nekoga što znači da se svaki dan igra što nas veoma raduje jer naš cilj i je da se što više ljudi uključi u igranje i bavljenje tim lijepim sportom.

Članstvo kluba obogaćeno novim članicama

Posebno nas raduje što imamo i deset članica koje redovito igraju tenis i to vrlo ozbiljan tenis. Jako bi nam drago bilo kad bi se taj broj povećao i nadamo se da će postojeće članice „nagovoriti“ još neke žene da se počnu baviti tenisom.

Natjecanja koja nas očekuju

Da ne ispadne da smo samo gradili i obnavljali, bavili smo se i onim što nam je najdraže i najljepše, igrati i natjecati se. Tako i ove godine ide već poznata i uhodana Teniska piramida. Ove godine je okupila više od 60 tenisača koji je redovito igraju. Prošle godine su tu piramidu igrale i dvije članice (Janja i Darija) koje su onda u nedostatku protivnica igrale protiv muških članova i to vrlo uspješno. Ove godine naše članice igraju svoju piramidu, već ih je toliko. Osim piramide djevojke su odigrale i prijateljski susret s TK „Varteks“ iz Varaždina koji je i prijateljski završio 2:2, te su cure uvidjele da mogu itekako konkurirati drugim klubovima u natjecateljskom tenisu. Uz dobar tenis uvijek ide i druženje članova klubova

te smo se i tu pokazali kao dobri domaćini.

Kao i svake godine, uključili smo se u igranje Međimurske veteranske lige. Ove godine imamo dvije ekipe. Do sada je svaka ekipa odigrala po jedno kolo. Druga ekipa je izgubila, a prva dobila tako da smo zadovoljni polovičnim rezultatom jer obje ekipe imaju šanse da prođu dalje u samu završnicu. Ove godine ambicije prve ekipe su također velike, a to je finale i naravno pobjeda u tom finalu čime bi peti put postali pobjednici Međimurske veteranske lige.

Naravno da je toliko angažman na svim poljima ponekad iscrpljujući pa smo zato za relaksaciju organizirali rafting ili spust po Dravi na kojem se dvadesetak članova i članica lijepo družilo i opustilo.

Tenis i u večernjim satima

I još možda ono najvažnije, ono što smo dugo željeli i očekivali. Krenuli su radovi na rasvjeti teniskih terena zahvaljujući projektu koji je Općina Donja Dubrava dobila na natječaju. Nadamo se da će radovi čim prije završiti i da će neka nova svjetla svijetliti na Krbulji te omogućiti da se tenis igra dulje i ne po vrućinama koje znaju vladati i koje nisu baš ugodne za igranje. Dobivenom rasvjetom prestali bi biti jedini teniski klub u Međimurju koji je nema.

Kao i svake godine povodom svete Margarete i povodom dana općine organiziramo teniski turnir "Otvoreno prvenstvo Donje Dubrave". Turnir će se održati od 17.7.2020. do 19.7.2020. i bilo bi nam drago da dođete pogledati kakav se tenis igra i što se sve napravilo i što se započelo raditi.

Zahvaljujemo svima onima, posebno Općini Donja Dubrava, koji na bilo koji način podupiru rad teniskog kluba jer samo zajedno možemo ostvariti zacrtane ciljeve i moramo znati da ono što se napravi ostaje slijedećim generacijama na korištenje.

I za kraj pozdrav svim Dobravčicama i Dobravčanima, bilo gdje da jesu, i neka uživaju u za nas posebnim danima vezanim za našu zaštitnicu svetu Margaretu.

Za TK Dubravčan: Anđelko Lisjak

LOŠA SEZONA

Kraj prošle kalendarske godine obilježila je Helena koja se plasirala u finale državnog prvenstva za seniorke. Dobro je iskoristila poznavanje varaždinske kuglane na kojoj se održavala završnica. Najprije u dva kvalifikacijska nastupa (32 natjecatelja) od kojih je bio prvi puno bolji, te je završila kao 14. i s time stekla pravo nastupa u finalu, tj. među 16 najboljih. U 1/8 finala je izgubila od reprezentativke Marijane Liović (1-3, 568-593). Do zadnjeg čišćenja je to bio otvoreni dvoboj u kojem su odlučile dvije devetke protivnice u samoj završnici.

Pojedinačno prvenstvo RH za sezonu 2019./2020. - ŽENE

Varaždin, 14. i 15. 12. 2019., kuglana "Drava"
REZULTATI

Pl.	Ime i prezime	Kuglački klub	MKS ID	1. nastup			2. nastup			Ukupno					
				Pune	Čiš.	Pr.	Pune	Čiš.	Pr.	Pune	Čiš.	Pr.			
1.	Mirna Bosak	Milaka, Rijeka	110509	374	201	2	878	386	221	1	697	760	437	3	1182
2.	Vesna Bogdanović	Milaka, Rijeka	110158	367	198	2	845	371	219	0	890	738	437	2	1158
3.	Margareta Jurčić	ŽRK Iskra, Poreč	110289	375	191	2	844	356	230	1	894	731	431	3	1152
4.	Valentina Gal	Milaka, Rijeka	110220	374	205	1	879	360	211	0	871	734	416	1	1150
5.	Isabela Ravnić	ŽRK Iskra, Poreč	110100	373	229	1	602	364	179	1	843	737	408	2	1146
6.	Ana Jambrović	Milaka, Rijeka	110006	356	173	2	829	383	222	2	605	739	395	4	1134
7.	Ivana Jurčić	Bjeka, Rijeka	110286	346	224	1	870	377	185	1	842	723	409	2	1132
8.	Valna Džadžević	ŽRK Solit, Solit	110129	374	187	3	871	380	181	4	861	754	378	7	1130
9.	Miona Mazić	Podravska, Koprivnica	110121	352	195	2	847	385	198	3	883	737	393	5	1130
10.	Tihana Čavlović	Milaka, Rijeka	110332	362	185	1	847	381	199	2	880	743	384	3	1127
11.	Julija Horvat	ŽRK Dakovo, Dakovo	110701	360	165	3	826	369	227	0	896	729	392	3	1121
12.	Marija Jurčić	Bjeka, Rijeka	110287	359	182	1	841	366	212	1	878	725	394	2	1119
13.	Željka Orežover	Podravska, Koprivnica	110124	359	175	3	834	359	225	1	884	718	400	4	1119
14.	Helena Bolić	Dubravčan, Donja Dubrava	110113	378	199	0	877	363	165	2	828	741	364	2	1106
15.	Lucija Marja Jelavić	Admiral, Zagreb	110223	354	163	3	817	377	209	1	884	731	372	4	1103
16.	Ivanka Krapić	ŽRK Solit, Solit	110384	374	177	7	861	367	183	2	860	741	360	9	1101

Za to vrijeme ekipa nije blistala u prvenstvenim natjecanjima. Nizali su većinom porazi a onda je došao prvo prekid prvenstva da bi na kraju ono bilo završeno. Tako je ekipa završila na skromnome 8. mjestu jer šanse za napredak od par pozicija nije bilo više. Prvakom je proglašena ekipa Obrtnika iz Krapinskih Toplica koja je stekla pravo da sljedeće sezone nastupi u višem rangu natjecanja. Tablica je nakon prekida sljedeća:

3. Hrvatska kuglačka liga SJEVER - zona Varaždin								
PL	KLUB	UTA	POB	NER	POR	BOD	POE+	POE-
1.	Obrtnik Krt	16	14	1	1	29	101	27
2.	Lepoglava II	17	12	2	3	26	92	44
3.	Željezničar Čk II	16	12	0	4	24	84,5	43,5
4.	Željezničar Kc	16	11	0	5	22	73	55
5.	Željezničar Vž	16	8	0	8	16	67	61
6.	Zanatlija Čk	16	8	0	8	16	64	64
7.	Koprivnica	17	6	2	9	14	51	85
8.	Dubravčan	16	6	0	10	12	59	69
9.	Prosvjetar	17	5	2	10	12	55	81
10.	Obrtnik 2011	17	4	1	12	9	50,5	85,5
11.	Ivančica	16	0	0	16	0	23	105

Za Dubravčan su nastupali (u zagradi je broj utakmica): Helena Bolić (16), Tomislav Hrašćanec (15,5), Davor Fabić (14,25), Branimir Klarić (13,5), Marino Vincek (12,5), Josip Čižmešija (9,75), Branko Horvat (6), Franjo Miser (5), Željko Šimunić (1,5) i Marina Dolenc (0,5). Voditelj ekipe je bio Franjo Miser.

Od igrača najbolji ukupni prosjek imaju (najmanje 8 odigranih utakmica):

1. Helena Bolić	545,8
2. Davor Fabić	510,5
3. Tomislav Hrašćanec	507,8
4. Marino Vincek	507,1
5. Josip Čižmešija	506,5

Kompletna statistika je ovakva:

Statistika – KK "DUBRAVČAN" sezona 2019/20.

Ime	Ut	Bod/Set	PUNI			ČIŠĆENJE PROMAŠAJA			UKUPNO		
			prosjek	prosjek	prosjek	min	max	prosjek			
Helena Bolić	16	15 48	361,38	184,44	2,3	521	597	545,81			
Željko Šimunić	1,5	1 4	357,33	175,33	3,3			532,67			
Branko Horvat	6	3,5 14	358,86	152,71	6,6	501	558	511,57			
Davor Fabić	14,25	9 34	348,00	162,47	6,1	464	572	510,47			
Tomislav Hrašćanec	15,5	6,5 29	351,19	156,56	6,8	474	543	507,75			
Marino Vincek	12,5	6,5 25	343,79	163,29	6,1	502	548	507,07			
Josip Čižmešija	9,75	3 16	349,20	157,30	6,9	471	538	506,50			
Branimir Klarić	13,5	2 22	350,13	152,53	9,2	472	530	502,67			
Franjo Miser	5	0,5 8	344,00	156,83	6,7	480	510	500,83			

Na koprivničkoj kuglani najbolje prosjeke imaju (najmanje 4 odigrane utakmice):

1. Helena Bolić	554,2
2. Davor Fabić	519,3
3. Josip Čižmešija	517,0

Na ostalim kuglanama najbolje prosjeke imaju (najmanje 4 odigrane utakmice):

1. Helena Bolić	535,0
2. Marino Vincek	514,0
3. Tomislav Hrašćanec	504,0

Ostali važniji statistički pokazatelji:

- najviše pojedinačnih poena	Bolić	15 od 16
- najveći prosjek u pune	Bolić	361,4
- najveći prosjek u čišćenju	Bolić	84,4
- najmanji prosjek promašaja	Bolić	2,3
- najveći rezultat	Bolić	597
- najveći rezultat u pune	Bolić	389
- najveći rezultat u čišćenju	Bolić	226
- najmanje promašaja na utakmici	Bolić	0

Najbolji igrači lige su:

1. Denis Košak	Željezničar ČK	556,4
2. Bruno Milički	Obrtnik KRT	553,8
3. Igor Ružić	Željezničar ČK	553,7
7. Helena Bolić		536,9

Tradicionalni Bolićev turnir u Koprivnici je ponovno bio uspješan za kuglače Dubravčana. Dva para su se plasirala u polufinale ali su na žalost oba izgubila. Tako je u dvoboju za 3. mjesto tandem Helena-Fabić bio bolji od para Klarić-Čižmešija.

Na županijskom prvenstvu parova nije bilo tako uspješno. Fabić i Hrašćanec su završili kao 11. dok su Čižmešija i Klarić bili 13. U polufinalu županijskog kupa je bila bolja ekipa Zanatlje iz Čakovca.

Na samom početku godine je održana redovna godišnja skupština na kojoj su uručene nagrade najboljim igračima za prethodnu sezonu 2018/19. Helena Bolić je proglašena najboljim igračicom u prvenstvu, prvakinom kluba u sprintu i u tandemu sa Marinom Dolenc.

Kad se već pomislilo da je prekid sezone i neodigravanje 4 zadnja kola donio uštedu u klupsku blagajnu (2.500 kn manje za suce i kuglanu), stigla je odluka povjerenstva za dodjelu sredstava udrugama. Kao što je poznato, ona su smanjena za 40% pa je tako klubu umanjeno sufinanciranje za 6.000 kn iako je izvršeno više od 80% predviđenog plana.

Nažalost, postoji mogućnost da kuglači Dubravčana u sljedećoj sezoni neće nastupati, ali s nadom u bolja vremena pozdravljamo sve ljubitelje kuglanja.

PREDSJEDNIŠTVO KLUBA

AKTIVNOSTI U VRTIĆU

Dječji vrtić Klinčec poslije Nove Godineradiojeuobičajenosveaktivnosti vezane na temu:zime, godišnjih doba, Valentinova maškara, da bi sa 16.03.2020. g. epidemija virusa COVID-19 sve zaustavila. Usprkos tome djelatnici su i dalje dolazili na posao i to vrijeme iskoristili za razne aktivnosti-radne akcije: pospremanja, sortiranja igraćaka, uređenja okoliša vrtića, cvjetnjaka, bojanja sprava na igralištu, obrezivanja granja, ukrašavanja zidova sobe dnevnog boravka, bojanja zaštitne ograde radijatora, vrata kupaonice... Poslije Uskrsa primili smo uz zaštitne mjere prvu djecu u jasličku grupu. Konačno 25.05.2020.g. sva djeca su se mogla vratiti u svoj vrtić među prijatelje i nastaviti gdje su stali u užujku.

U 6. mjesecu svi smo se obradovali mnoštvu didaktičkih igraćaka i namještaja što smo dobili po projektu "Za obitelj" u kojem sudjelujemo sa nekoliko vrtića, a nositelj je grad Prelog.

Zadnjih dana lipnja imali smo završnu priredbu na kojoj smo se oprostili od još jedne generacije predškolaca, kojima smo zaželjeli

mnogu uspjeha u Školi i daljnjem životu.

Ljetne mjesece provest ćemo u raznim aktivnostima na temu vode, mora, ribica, školjaka...

Lijep pozdrav iz vrtića od svih nas!

djeca i odgojiteljice

NOGOMET

Poštovani čitatelji Dobravskih novina, od prošlog izlaska „Dobravskih novina“ u nogometnom klubu Dubravčan bilo je mnogo aktivnosti, no krenimo redom.

Na početku godine, točnije 15.02. u Kavani „Opera“ organizirali smo već tradicionalnu „Plavu noć“ NK Dubravčana.

Seniorska ekipa je od 21. do 23. veljače bila na mini pripremama u Mađarskoj Nagykanizi. U tri dana održana su 4 kvalitetna treninga i 1 utakmica s nogometnim klubom iz „Shemenhaze“. Susret je završio neodlučenim rezultatom 1:1. Pošto su nam se ove godine pripreme poklopile sa održavanjem Fašenka nažalost nismo mogli sudjelovati u istome.

U sklopu priprema za novu sezonu odigrano je još nekoliko pripremnih utakmica sa : NK Plavi Peklenica – NK Dubravčan 2-4, NK Mladost Molve - NK Dubravčan 1-1, NK Dubravčan – NK Tehničar Cvetkovec 1-3, NK Tomislav Drnje – NK Dubravčan 3-1.

U subotu, 29.02.2020. godine u prostorijama kluba na Krbulji, održana je Izvještajna godišnja Skupština NK „Dubravčan“. Uz članove kluba, skupu su prisustvovali i načelnik Općine, Marijan Varga, predstavnici ostalih dobavskih udruga te predstavnici klubova iz susjednih općina. Prije prvenstvene utakmice protiv NK Jedinstvo G. Mihaljevec firma Bali d.o.o. iz Donje Dubrave donirala je nogometašima komplet dresova za seniorsku ekipu.

Među prvim udrugama, NK Dubravčan je obavio proljetno čišćenje mjesta. Tradicionalna ruta

od završetka Donje Dubrave prema Donjem Vidovcu.

Svima već poznata situacija sa još aktualnom temom pojave Koronavirusna (COVID-19) uvelike je pogodila i naš klub. Prvenstveno nakon prošlogodišnjeg plasmana u ligu više (1. Međimurska liga). Kada je već Nogometni Savez Hrvatske proglasio prekid nogometne sezone, seniorska ekipa Dubravčana dijelila je prvo mjesto na tablici sa ekipom NK Centrometal iz Macinca, s time da je u međusobnom omjeru prednost bila na strani Dubravčana radi pobjede u prvom susretu od 3-0. Prema pravilniku lige, plasman u viši rang natjecanja (4. HNL) trebala je ići ekipa Dubravčana, no Savez je proglasio „izvanrednu situaciju“ koja nije obuhvaćala ta pravila, te je na kraju u viši rang otišla ekipa Centrometala.

Neke stvari se ne daju promijeniti, ali su za nas naši seniori prvaci i zapisali su najveći uspjeh u povijesti kluba na što smo izrazito ponosni. Situacija sa COVID-19, odrazila se jako i u

financijskom djelu, gdje smo od Općine Donja Dubrava dobili smanjenu redovnu dotaciju. Smatramo da je ona morala biti drugačije raspoređena, s punim poštovanjem prema ostalim udrugama, jer nogometni klub okuplja najviše članova, ima najviše aktivnosti i natjecanja od svih udruga u D. Dubravi. Klub je jedina udruga koja plaća svoje režije te je od pojave COVID-19 obustavljeno samo natjecanje a drugi troškovi i aktivnosti su ostale.

Kao što smo već spomenuli nakon prekinute sezone Dubravčan je dijelio prvo mjesto s osvojenih 34 bodova u 17 odigranih susreta (10 pobjeda, 4 neriješena, 3 poraza) i gol razliku od 35 postignutih i 26 primljenih golova.

Ambicije kluba za narednu sezonu 2020/2021 je borba za vrh ljestvice te je klub pod vodstvom stratega Barnka Čmelješevića, uz prošlogodišnji kvalitetni kadar, priključio našeg talentiranog juniora Nino Mirića, golmana Ivan Markulinčića i napadača Dario Glavaka a radi poslovnih obaveza napustio nas je Nikola Jagić.

Što se tiče ŠN Donje Međimurje u suradnji s NK Vidovčanom i NK Graničarom organizacija se planira dići na nešto viši nivo, to se prvenstveno odnosi na sudjelovanje na više turnira što gostujućih što u organizaciji naše škole nogometa. Trenutačno okupljamo oko 120 djece podijeljenih u 6 kategorija U7, U8, U11, U13, U15 i U17. NK Dubravčan daje dvojicu trenera s licencom a to su Benjamin Brljak i Lovro Balazinec. Rezultati prije prekida su i više nego zadovoljavajući a posebno treba pohvaliti kategoriju U17 koja je završila na prvom mjestu.

U subotu, 20. lipnja 2020. godine, na Krbulji je, nakon tri mjeseca stanke, odigrana nogometna utakmica. Snage su odmjerili prva momčad NK „Dubravčan“ i Uprava kluba pojačana navijačima. Prva momčad je pobijedila sa 7:5. Poslije utakmice nogometaši i navijači proslavili su naslov prvaka u minuljoj, prekinutoj, sezoni.

27.06. na igralištu NK Dubravčana održan je i nogometni turnir ekipe U-13 u organizaciji Škole nogometa „Donje Međimurje“.

U sklopu priprema za novu nogometnu sezonu, na rasporedu je nekoliko pripremnih utakmica (Turnir u M. Bukovcu, NK Radnički Hrženica, NK BSK Belica, NK Graničar Legrad).

Povodom mjesnog proštenja odigrat će se utakmica sa NK Mladost iz Svete Marije. Nakon toga očekuje nas utakmica KUP-a 25.07. (1.kolo kupa - doma NK Pušćine) te ako Dubravčan iz tog susreta izađe kao pobjednik ulazi u 2. kolo kupa

koje se igra 05.08. (doma Dubravčan – Omladinac (DS)). Prvenstvo u 1. međimurskoj ligi ove godine počinje već 02. kolovoza. Liga broji 17 klubova i treba odigrati čak 34 kola.

Kada je nastala zabrana treniranja i okupljanja, sukladno propisanim epidemiološkim mjerama u klubu su se obavile neke stvari koje ne bi mogli napraviti u toku sezone.

Po prvi puta napravljena je veća sanacija nogometnog igrališta (ravnanje pijeskom, ravnanje čeličnom mrežom, prozračivanje, sadnja trave..)

Izvršeno je kompletno bojanje svih prostorija kluba. Napravljena je sanacija kuhinje. Instalirane su dvije pristupne točke i postavljena je oprema za javni bežični internet u sklopu projekta WiFi4EU na području Općine Donja Dubrava.

Grupa mještana Donje Dubrave i vjernih navijača Nogometnog kluba Dubravčan, koja je povodom 90. obljetnice izgradila tribinu, zajedničkim snagama je ponovno učinila veliku stvar za voljeni klub. Povodom početka nove nogometne sezone vlastitim novčanim donacijama i dobrovoljnim radom, ukasila je istu sa sjedalicama.

Neplanirano smo morali nabaviti i novu industrijsku perilicu rublja, te napraviti redovne servise kosilica, tu su nastali troškovi preko 10.000 Kn.

Nakon dana Općine Donja Dubrava, kreće se u dugo očekivanu izgradnju nadstrešnice ispred samog nogometnog kluba. U fazi smo pripreme još nekih projekata, te se nadamo da će se i Općina uključiti u iste. Po pitanju daljnjeg uređenja, radi se na uređenju okoliša te izgradnju staze (tlakovci) prema spremištu kluba.

Ovim putem se zahvaljujemo svim članovima i navijačima kluba koji nam uvelike pomažu, te se veselimo ponovnom druženju i utakmicama na Krbulji!

NK Dubravčan

CENTAR ZA POMOĆ U KUĆI MEĐIMURSKE ŽUPANIJE

U Međimurskoj županiji, kao uostalom i u cijeloj našoj zemlji, ljudima treće životne dobi sve je više potrebna adekvatna pomoć u svakodnevnom životu. Za većinu njih starost je najljepša kad se proživi u vlastitom domu. No, takav život, najčešće bez djece koja su zasnovala svoje vlastite obitelji izvan roditeljskog doma, nije nimalo lak. Takozvano zlatno doba, naime, često nije nimalo zlatno i prate ga bolesti, nemoći, nemogućnost praćenja trendova suvremenog života i brojni drugi.

Kako bi olakšali život sugrađanima starije životne dobi udruga ACT Grupa i Međimurska županija 2013. godine osnovali su Centar za pomoć u kući Međimurske županije. Centar za pomoć u kući Međimurske županije je neprofitna ustanova socijalne skrbi osnovana na principima civilno-javnog partnerstva koje je od samog početka imala dvojaku ulogu – educirati i zaposliti geronto-domaćice (i na taj način doprinijeti smanjenju nezaposlenosti i društvenoj uključenosti dugotrajno nezaposlenih žena) koje će se pružati usluge pomoći u kući zainteresiranim korisnicima, sa ciljem zadovoljavanja potreba starih i nemoćnih osoba u lokalnoj zajednici. Centar sve više širi svoj obim poslovanja i trenutačno pruža usluge organiziranja prehrane, obavljanje kućnih poslova, održavanje osobne higijene i zdravlja te zadovoljavanje drugih svakodnevnih potreba.

Velika većina starijih osoba živi u domaćinstvima, ali, nažalost nema nikoga tko bi im pomogao u obavljanju svakodnevnih aktivnosti. Oni najčešće nemaju potrebu za

institucionalnom skrbi (domovi za starije i nemoćne osobe), već im treba samo povremena pomoć. Istovremeno, veliki broj takvih staračkih i samačkih domaćinstava nema financijske mogućnosti za cjelodnevnu skrb. Usluga pomoći u

korisnik može postati svaka starija osoba ukoliko uslugu plaća sama ili netko drugi za nju, najčešće djeca (ili zakonski skrbnici ukoliko ima osoba ugovor o uzdržavanju). Druga mogućnost je da se osobi koja ispunjava određene kriterije

Da bi se točno utvrdilo ima li osoba pravo na besplatnu uslugu treba se obratiti Centru za socijalnu skrb u Čakovcu, Prelogu ili Murskom Središću, ovisno o mjestu u kojem osoba živi.

U doba kada nam je svaka kuna važna logično se nameće pitanje – koliko to sve košta? Kada je u pitanju topli obrok kojeg Centar dostavlja velikom broju korisnika na području Međimurske županije, cijena jednog obroka dnevno s dostavom na području cijele Međimurske županije je 34,00 kuna. Obroci se dostavljaju u vremenu od 8-14 sati, ovisno u kojem dijelu Međimurja korisnik živi. Usprkos velikom broju korisnika Centar sve dostave obavlja u kratkom vremenskom roku, a obroci do njih stižu svježi i topli.

Cijena usluge pomoći u kući je 65,00 kuna po satu. Ta usluga obuhvaća čišćenje i pospremanje, odlazak u nabavu, plaćanje računa i slične usluge, pomoć u osobnoj higijeni, pomoć kod hranjenja i odijevanja, kontrola i nabava lijekova, izmjera šećera i krvnog tlaka, podrška pri ostvarivanju prava korisnika, pratnja liječniku (osiguran prijevoz Centra). Usluge je moguće ugovoriti na dnevnoj, tjednoj i mjesečnoj bazi, prema želji i potrebama korisnika. Geronto-domaćice i

njegovateljice Centra dnevno obilaze oko 130 korisnika, od kojih neki imaju ugovorenu uslugu na dnevnoj, a neki na tjednoj bazi.

Centar trenutno zapošljava sveukupno petnaest djelatnica, od toga je deset geronto-domaćica i njegovateljica koje su prošle internu edukaciju, ali će se i dalje obrazovati. U ovom je poslu potrebno stalno stručno se usavršavati.

099 209 2613

CENTAR ZA POMOĆ U KUĆI MEĐIMURSKE ŽUPANIJE

DOSTAVA OBROKA

ČIŠĆENJE I POSPREMANJE

ODLAZAK U NABAVU, PLAĆANJE RAČUNA

KONTROLA LIJEKOVA, MJERENJE TLAKA I ŠEĆERA

POMOĆ PRI ODRŽAVANJU OSOBNE HIGIJENE

POMOĆ PRI HRANJENJU I ODIJEVANJU

PODRŠKA KOD OSTVARIVANJA PRAVA KORISNIKA

DRUŽENJE I RAZGOVOR

www.pomocukuci-mz.eu

kući odgovara upravo na potrebe tih naših sugrađana, ali i donosi dodatno vrijednost - razvoj socijalnih usluga za starije osobe u njihovim domovima i lokalnim zajednicama omogućuje nastavka života u vlastitom domu i okruženju, što značajno doprinosi kvaliteti njihova života i aktivnog sudjelovanja u životu zajednice.

Korisnikom Centra može se postati na dva načina. Privatni

pruži usluga pomoći uz rješenje Centra za socijalnu skrb. U tom slučaju uslugu plaća Ministarstvo za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku. Rješenje se izdaje osobama koje nemaju mogućnost da im pomoć osiguraju roditelji, braćni drug ili djeca, koje nemaju sklopljen ugovor o doživotnom uzdržavanju, korisnicima zajamčene minimalne naknade te ukoliko im mjesečni prihod ne prelazi 1.500,00 kuna.

KLUBOVI ZA STARIJE OSOBE

U sklopu Centra za pomoć u kući Međimurske županije djeluju i Klubovi za starije osobe u kojima se starije osobe mogu družiti i kvalitetno provoditi svoje vrijeme. U brojne radionice stariji se mogu uključiti na lokacijama u Nedelišću, Goričanu i Donjoj Dubravi. Osim u navedenim mjestima aktivnosti se provode i u drugim mjestima. Radionice i sve

aktivnosti su besplatne za članove Kluba, a oni se tu mogu družiti, educirati, informirati i aktivirati. Klubovi za starije osobe program je koji kontinuirano podržava Ministarstvo za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku, provodi ga Centar za pomoć u kući Međimurske županije zajedno sa partnerima.

EDUKACIJA DJELATNICA U SKLOPU PROVOĐENJA PROJEKTA „EVO ME!“

Centar za pomoć u kući Međimurske županije kontinuirano ulaže u edukaciju svojih djelatnica. Svako stjecanje novih znanja i vještina doprinosi uspješnijem radu. Svakodnevni rad sa krajnjim korisnicima kojima pružaju usluge pomoći u kući iznimno je zahtjevan. Kako bi poboljšale svoj pristup i kvalitetu rada osim edukacije za gerontodomačice u prvoj fazi projekta, tri djelatnice uspješno su završile tečaj za maserke. Dana 29.07.2020. položile su završni ispit, te time stekle uvjerenje o osposobljavanju za poslove maser. Na području Donje Dubrave gerontodomačica Kristina Golub pruža usluge pomoći u kući za 11 krajnjih korisnika. Korisnici su starije i nemoćne osobe kojima je pomoć nužno potrebna a usluge nisu prestale ni za vrijeme epidemije korona virusa. Uz pridržavanje svih preporuka HZJZ-a i praćenje uputa Ministarstva za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku usluga pomoći u kući najpotrebnijima bila je neprocjenjiva.

Djelatnice Centra u svakodnevnoj su podršci preko 130 korisnika na području cijelog Međimurja. U sklopu projekta „Evo me!“, 6 djelatnica pruža pomoć i podršku 50-tak korisnika na području Općine Donja Dubrava, Općine Kotoriba, Općine Donji Vidovec, Općine Sveta

Marija i Općine Pribislavec.

Nadležno tijelo projekta „Evo me!“ je Ministarstvo rada i mirovinskog sustava a partneri su Hrvatski zavod za zapošljavanje i Centar za socijalnu skrb Čakovec, te općine Donja Dubrava, Donji Vidovec, Kotoriba, Pribislavec i Sveta Marija.

Vrijednost projekta: 1.633.043,17 HRK (bespovratna sredstva)

Udio sufinanciranja Europskog socijalnog fonda iznosi 85% (1.388.086,69 HRK), a Republika Hrvatska sufinancira 15% (244.956,48 HRK)

Kontakt informacije:

Centar za pomoć u kući Međimurske županije
Dr. Ivana Novaka 38,
40000 Čakovec
www.pomocukuci-mz.eu
marijana@pomocukuci-mz.eu
Info telefon: 099 339 1848
Voditeljica projekta:
Marijana Breški

Projekt je sufinancirala Europska unija iz Europskog socijalnog fonda.

Sadržaj objavljenog članka isključiva je odgovornost Centra za pomoć u kući Međimurske županije.

VOLONTIRANJE

Centar za pomoć u kući Međimurske županije kroz Klubove za starije također organizira i volonterske aktivnosti u koje, kao volontere i volonterke, uključuje osobe svih dobnih skupina. Mlađi volonteri su dobrodošli da sa starijim korisnicima podijele svoja znanja i vještine (kroz radionice, predavanja, organizaciju pub kvizova) ili da se sa starijima druže (kroz razgovor, kavicu ili društvene igre). Osobe starije životne dobi nisu isključene iz volontiranja, pa tako Klubovi za starije organiziraju grupe nordijskog hodanja, informatičke grupe, grupe stranih

jezika i drugo za svoje članove. Centar za pomoć u kući blisko surađuje s Volonterskim uredom Međimurja (VUM) kako bi volonterima osigurali zabavne, poticajne, kreativne i, možda najvažnije, kvalitetne volonterske programe.

Želite li se i vi kao volonter uključiti u same aktivnosti Centra i Klubova za starije osobe te pokazati svoje možda sakrivene vještine, možete se svakodnevno javiti na broj telefona Centra za pomoć u kući Međimurske županije - 099/209 26-13.

ZA KRAJ

Centar za pomoć u kući želi ohrabriti sve starije i nemoćne osobe kojima je ovakva pomoć potrebna. Neka, sami i/ili u dogovoru s djecom, poduzmu korake koji će im olakšati život i pomoći im u onim aktivnostima koje više ne mogu sami obavljati. Svjesni smo da je to ponekad teško, no vrijedne i pouzdane djelatnice Centra u tome će vam pomoći. Skrećemo pažnju na to da se potencijalni korisnici ne moraju bojati za svoju imovinu ili za bilo kakvo materijalno oštećenje. Svaki ugovor o pružanju usluge sklapa se

neovisno od posjedovanja i uvidu u imovinu mogućeg korisnika. Krajnji Centra za pomoć u kući Međimurske županije je da naši stariji Međimurci i Međimurke žive što duže, kvalitetnije, zdravije i sigurnije u svom domu.

Obratite se s povjerenjem na:

tel: **099/209-26-13**
ravnateljica Frana Lana Kanoti

E-mail: **info@pomocukuci-mz.eu**

Zdravstveno savjetovanje u Klubovima za starije osobe

Projekt „Evo me!“, Kristina Golub pruža usluge pomoći i podrške 11 potrebitih osoba

SVETA MARGARETA - BLAGDAN ZA DOBRUVU!

Ponovno je došao dan kada obilježavamo svetu Margaretu zaštitnicu naše župe i općine Donja Dubrava, koja je podarila ime našoj crkvi - župnoj zajednici.

A što zapravo znamo o toj kršćanskoj svetišci. Rođena je u III. stoljeću, poslije Krista, u gradu Antiohiji u Maloj Aziji- današnji teritorij Turske. Zapisi govore da je bila izrazito lijepa djevojka. No, ne i njezin život. Ubrzo nakon rođenja ostala je bez majke Apodulije. Rođena je u poganskoj obitelji, zapravo otac Egedije bio je poganski svećenik. U nemogućnosti da sam brine o kćeri povjerava njezin odgoj i odrastanje dadilji- Sofiji. No dadilja je bila kršćanka i odgajala je Margaretu u kršćanskoj vjeri, nauku, molitvama. U svojem odrastanju Margareta je zavoljela kršćanstvo i predala se nauku Isusa Krista. Tako je u 12-toj godini života svojevoljno primila i sakrament krštenja. Zavjetovala se na vječno djevičanstvo, ostavši vjerna Isusu Kristu sve do svoje smrti. Otac, ugledni poganski svećenik, doznajući da mu je kćerka kršćanka, razljutio se i pokušao ju odgovoriti od vjere kršćanstva i nagovoriti da se žrtvuje poganskim božanstvima. No njegove su molbe i zahtjevi bili uzaludni stoga ju je dao neljudski mučiti i zlostavljati, a kada ju nije uspio slomiti predao ju je poganskom sucu Olibriju. Susrevši malu Margaretu bio je i sam iznenađen njezinom ljepotom pa ju je pokušao nagovoriti da se uda za njega. Svi njegovi pokušaji bili su uzaludni stoga ju je prepustio mučenjima svojih ljudi koji su je bacili u tamnicu, mučili glađu i žeđu... No Margareta nije odustajala od svoje kršćanske vjere pa su joj 304. Te godine odrubili glavu. A bila je tek u šesnaestoj godini života.

Ljudi se često boje jedni drugih. Isus svojim učenicima i svima nama kaže da se ne treba bojati ljudi, nego Boga. Mi danas uglavnom nismo ugroženi u našem zemaljskom životu, zato što smo Kristovi sljedbenici, kao što je to bilo u početku kršćanstva. Ipak i danas, tu i tamo može biti opasno biti kršćanin i treba računati s gubitkom posla, s progonima, zatvorima, mučenjima pa čak i smrću. Danas, ako smo Kristovi učenici, uglavnom trebamo računati s nerazumijevanjem, s prezirom, ismijavanjem itd. Većina kršćana obični su ljudi. Tako je bilo i tijekom povijesti i na prvi pogled nije

se činilo da su ti ljudi toliko hrabri, da su spremni i smrt podnijeti radi Krista poput svete Margarete. Tijekom povijesti svi kršćani nisu uvijek bili junaci. Bilo je i onih koji su se bojali ljudi, u strahu su šutjeli- saginjali glavu, napuštali Crkvu ili su tajili da su kršćani, (kao i danas, kad treba pokazati da ti vjera nešto znači u tvom životu) dok je hrabra manjina postala mučenicima.

Isus upozorava apostole i učenike da se ne boje ljudi, nego Boga, iako im ljudi prijete proganjanjem, nasiljem, zatvorima, mučenjem, smrću. Sve se to događalo prvim kršćanima. Ne treba se bojati ljudi nego Boga, kaže Isus. Kako to razumjeti, ako znamo da je Bog naš Otac, koji se brine za nas. Bog nije za nas opasnost, nego svjetlost i spasenje i zato se treba njega bojati. Psalmist se pita: „Gospodin mi je svjetlost i spasenje: koga da se bojim?“ (Ps 27,1).

Kada upadamo u krize, kada smo izbačeni iz ustavljene kolotečine, kada nam izmiče tlo pod nogama, kada se ruši naš svijet, tada nam postaje jasno što znači imati uporište u Bogu – koliko nam snagu daje vjera u Boga. Ta mlada djevojka Margareta zavoljela je Isusa. Potpuno mu se predala svim bičem i u mladosti lišena zemaljskog života i primila vječni život s Bogom. Kršćani su njezinom tijelom pobožno sahranili a nad njenim grobom sagrađena je predivna crkva u Antiohiji koju pohode vjernici raznih ispovijesti; kršćani, pravoslavci, muslimani.

Simboličan je i prikaz svete Margarete. Okružena je svjetlošću. U jednoj ruci drži Križ koji simbolizira nepokolebljivu vjeru u Isusa Krista - kojeg je istinski ljubila i radi kojeg je umrla. U drugoj ruci drži palmu mučeništva i gazi ljutitog zmaja svojim nogama - simbolično predstavlja poganske zablude i nasilje

koje je junački pobijedila. Njezino ime potječe od njemačkog Margareta i latinskog Margarita a znači - KOJA JE BISERNA. (Biserka)

Danas se štuje kao zaštitnica trudnica, roditelja i seljaka - štiti žene pri teškom porođaju što je sama molila Boga na putu prema stratištu. Margareta je doista ono što njezino ime govori- BISER NAŠE SVETE VJERE.

Danas se nalazimo u 21. stoljeću i čini nam se da su neka druga vremena. No osvrnimo se malo oko sebe. Nemirna su vremena. Kad bismo danas htjeli si predočiti SV. MARGARETU rekli bismo - ona je lijepi primjer mladenačke vjere. Ona je srednjoškolka, studentica i

ona treba posvjedočiti svoju vjeru u Isusa Krista. U ovom trenutku-turbulentnom za sve nas - borimo se s nepoznatom bolešću- coronom. Pokušavamo dokučiti odakle je došla i koliko je opasna za nas, ali u tome ne odustajemo od naše vjere. Možda nismo u mogućnosti družiti se kako smo navikli i kako bismo željeli, ali vjera ostaje u nama, ona živi u našim obiteljima, ona nam daje snagu vodi nas putem istine kada nam se čini da na tom putu ponestaje svjetla. Ovi dani obilježeni su i sakramentima prve svete pričesti i svete potvrde.

Kako bi bilo lijepo da u našim mladima ostane živjeti duh svete MARGARETE, da ostanu svjedočiti svoju vjeru i kad prođu ovi sakramenti. Voljeli bismo da je njihova vjera toliko jaka da ju nastave svjedočiti i u budućem životu bez obzira kojim putem krenuli. Voljeli bismo da uvijek crpe snagu u istinskoj vjeri u Isusa Krista pa da i oni

trenuci života u kojima im se bude činilo da nema izlaza- budu obasjani svjetlom. Nadamo se da svatko od njih ima uz sebe jednu dadilju- jednu Sofiju koja će im pružiti pomoć i potporu na tom putu. Na žalost, u svijetu i danas svjedoči bezbroj Svetih Margareta. koje se bore za pravednost, za očuvanje kršćanske vjere, a to često plate i svojim životom.

Zahvaljujemo dragom Bogu što mi u našoj domovini danas slobodno svjedočimo našu vjeru a nije bilo tako davno kada smo vodili borbu s ljutim zmajem. Stoga uputimo naše molbe svetoj Margareti; neka ona i dalje ostane ono što njezino ime govori - BISER NAŠE SVETE VJERE.

SV. MARGARETO, MOLIM ZA NAS.

Vaš dugogodišnji župnik
vlč. Mirko Pilaj

RADOVI NA OBNOVI CRKVE

Izvršeni su radovi na Obnovi pročelja - Južna i zapadna strana i komplet pročelja zvonika Župne crkve Svete Margarete u Donjoj Dubravi.

Po dobivenim ponudama i odabranom ponudom ugovorni iznos obnove naše crkve s izvoditeljem radova: PETER, soboslikarsko-fasaderski obrt vlasnika Dejana Petera iz Svete Marije bio je: 319.645,75 kuna.

Vrijednost radova po okončanoj situaciji iznosi 387.407,69 kuna. Stručni nadzor Teding d.o.o.: 10.875,00 kuna. Konačno uređenje u sadašnjem obliku je 398.282,68 kuna.

Od Ministarstva regionalnog razvoja i fondova Europske unije dobili smo 110.000,00 kuna, od Međimurske županije 100.000,00 kuna i od Općine 70.000,00 kuna.

Ostatak je ostao na nama: Hvala!

MARLJIVO VJEŽBAMO, PLEŠEMO I PJEVAMO UNATOČ KRIZI

zasebna skupina od one koju čine učenici od 5. do 8. razreda. Voditelj mladih skupina i dalje je jedan od najboljih međimurskih voditelja dječjih skupina Nino Klobučarić uz veliku pomoć mladih plesačica prvog sastava KUD-a Mariju Duhović i Doru Čmrlec. Ovakav interes nas je posebno obradovao jer smo uspjeli jedan dio mlade populacije uključiti u fizičku aktivnost, a svima nam je dobro poznato da ples kod djece razvija motoriku, samopouzdanje, osjećaj pripadnosti društvu i zajednici, ali i poštovanje prema baštini, prema ostavštini svojih starijih, a da ne spominjemo kako se

slijedila je i za našu Smotru izvornog folkloru no vjerujemo da će nam se sreća nakloniti te da će se ipak održati 12. i 13. rujna ove godine. U srpnju smo našu Dobravu morali predstavljati na Međunarodnoj smotri folkloru u Zagrebu, no zbog javljanja novih žarišta zaraženih osoba, odustali smo od nastupa radi sigurnosti svih članova. Dva mjeseca bez plesanja nisu nas pokolebala iako prognoze nisu bile najbolje. Malo pomalo smo se uz poštovanje epidemioloških mjera vraćali u plesnu dvoranu. Vježbamo, učimo, pjevamo i sviramo, ali se i nadamo da ćemo ubrzo moći na nekom nastupu pokazati nešto novo.

Članovi Kulturno umjetničkog društva Seljačka sloga Donja Dubrava u 2020. su zakoračili s puno planova i prepunim rasporedom. Sredinom siječnja smo održali redovnu izvještajnu skupštinu na kojoj smo sve članove izvijestili o radu KUD-a u 2019., ali i o velikim planovima u tekućoj godini.

Veljača puna događaja

Brzo nam je došao i datum kada smo organizirali peti po redu Dan dobravske baštine na kojem su se naši članovi Dobravčanima predstavili s nekoliko pjesama, a tamburaši spletom čardaša. Tematski smo taj dan organizirali kao foto predstavljanje rada

naše poznate fotografkinje Katarine Frančić koja je okupljene povela u prošlost, i onu daljnju, ali i bližu, izloživši preko dvjesto fotografija. Plesači i tamburaši su siječanj i veljaču proveli marljivo vježbajući dobro nam poznata međimurska kola, ali smo se bacili i na učenje nove posavske koreografije. S obzirom da unatrag dvije godine u našim redovima djeluju mladi plesači, posavski korak, posavski drmeš predstavljali su veliki izazov za njih, no uz fizički zahtjevne probe sve je počelo sjedati na svoje mjesto. Međimurje smo usavršili, pripremili prigodan program i njime se predstavili na 7. Festivalu kolinja u

Murakerszturu u Mađarskoj. Već tradicionalno, organizirali smo dobravski fašenk u kojem smo i sami sudjelovali. Članovi su zasukali rukave te su izradili srednjovjekovnu uniformu s prigodnim natpisima na štitovima i osvojili drugo mjesto.

Na mladima budućnost ostaje

S obzirom na sve više upita za pridruživanje mladih folklorasa našem KUD-u, organizirali smo probe za djecu od 1. do 4. razreda koji trenutno vježbaju kao

radi o kvalitetnoj fizičkoj aktivnosti i stvaranju novih prijateljstva.

Jedva smo čekali probe

Koronavirus koji se uvukao u Lijepu Našu zatekao nas je nespremne, udaljio nas je iz plesne dvorane i oduzeo nam je mogućnost nastupanja. Po prvi put nismo održali vuzmenu priredbu čija tradicija održavanja traje preko dvadeset godina. Odgođena nam je Smotra koreografiranog folkloru te predsmotre Međimurske popevke. Ista sudbina

Fala vam

Ovom prilikom vodstvo KUD-a želi zahvaliti svim članovima na upornosti da ostanemo na našoj maloj, ali vrijednoj hrpici koja ulaže sve napore kako bismo očuvali našu tradiciju i baštinu. Veliko hvala upućujemo i našim Dobravčanima koji su opet pokazali da je Dobrava još uvijek puna starog željeza i otpada pa smo i ove godine u akciji skupljanja sekundarnih sirovina prikupili preko 17 tona željeza.

Upravni odbor KUD-a

SLAVICA NESTIĆ, ZADNJA ČUVARICA ZANATA RUČNOG FALDANJA NOŠNJE U DONJOJ DUBRAVI NE POSTOJI STROJ KOJI BI ZAMIJENIO MOJE RUKE

Folklorna baština međimurskog kraja bogata je napjevima, običajima, govorima, no narodna nošnja našeg područja nešto je siromašnija. Ona proizlazi iz nekadašnje radne odjeće koju su ljudi u svečanu pretvorili ukrašavanjem, bogato oslikanim tibetnim maramama i faldanim suknjama. Upravo faldane suknje, robače ili faldanjke, čuvaju staro umijeće ručnog nabiranja tkanine koje danas radi nekoliko žena u Hrvatskoj, a prema našem saznanju samo dvije u Međimurju. **Slava Nestić** iz Donje Dubrave nositeljica je umijeća tradicionalnog ručnog nabiranja tkanine u falde te šivanja takvih suknji.

- Narodna nošnja najčešće se izrađivala od domaćeg tkanog platna, a prema mogućnostima se nadopunjavala kupovnim materijalima. Sitni nabori na suknjama specifični su za donje Međimurje i ne postoji drugi način osim ručne izrade. Falde na nošnjama gornjeg Međimurja su puno šire pa se mogu strojno peglati, rekla nam je Slava koja je vještinu faldanja naučila od majke **Anđele Nestić**. Samo faldanje započinje

izborom tkanine jer je, prema gospođi Nestić, važno da platno bude tanko pa se za izradu robače najčešće koriste tanki šifon. Broj faldi na robači je ovisio o veličini struka osobe koja ju nosi pa tako ne postoje robače s istim brojem faldi.

- Folkloristi iz Donje Dubrave, Kotoribe, Donjeg Vidovca i Legrada nose mi svoje robače na faldanje, a sami ih nakon toga održavaju do novog pranja kada se postupak ponavlja, govori nam Slava.

Za održavanje i faldanje ovog dijela narodne nošnje potrebno je imati puno strpljenja, vremena, ali i spretne prste te neupitnu ljubav prema očuvanju tradicije.

- Još dok je moja mama Anđela bila živa u posjet nam je došlo nekoliko ljudi iz zagrebačkog ansambla LADO s upitima o izradi međimurske nošnje za njihove članove, no odustali su od izrade naših faldanjki vidjevši kompliciranost

održavanja te su preuzeli nošnju gornjeg Međimurja koja se lakše održava, govori nam Slava.

Članovi KUD-a Seljačka sloga iz Donje Dubrave su potpomognuti financiranjem Ministarstva kulture održali jednu radionicu faldanja koju je vodila Slava Nestić, no da bi se ovaj zanat očuvao, a faldanjke kakve se nose u donjem Međimurju ne bi otišle u zaborav, potrebno je više educirati mlađu populaciju. (mkr)

Stožer civilne zaštite općine Donja Dubrava

STOŽER CIVILNE ZAŠTITE OPĆINE DONJA DUBRAVA

Poštovani mještani i mještanke Donje Dubrave, kao što svi znate, zadesila nam se neočekivana situacija s virusom COVID 19 zbog kojeg smo nakon dugo godina opet morali aktivirati civilnu zaštitu na području naše općine. Ja kao načelnik civilne

zaštite do sada nisam imao prilike susretati se s takvom situacijom te je za mene i sve nas to novo.

Na području naše općine svakodnevno se pratila situacija, obavještavali smo preko internet stranica o istoj,

odlazili u ophodnje te bih se tim putem htio zahvaliti članovima cjelokupnog stožera te DVD-u Donja Dubrava koji su mi pri tome pripomogli.

Nije bilo većih incidenata, ljudi su bili odgovorni (bilo je i neodgovornih) i pridržavali

su se mjera. Ovim putem pozivam mještane Donje Dubrave da je virus još uvijek tu sa nama te da se i dalje pridržavate mjera koje možete svakodnevno pratiti na općinskim internetskim stranicama i putem medija (stranicama HZJZ-a i stožera

civilne zaštite RH). Budimo i dalje odgovorni i čuvajmo jedni druge.

S poštovanjem, vaš stožer CZ Donje Dubrave.

Načelnik stožera CZ:
Vladimir Čituš

PALAČINKE S RAVNATELJICOM

Novina u našoj eksperimentalnoj „Školi za život“, koja je ionako puna raznovrsnih novih aktivnosti i događanja, je i razgovor o promjenama u školi iz prve ruke naziva Palačinke s ravnateljicom. Na ideju za realizaciju ove aktivnosti došla je ravnateljica škole Mirjana Ribić, koja je ovo iskustvo prenijela iz jedne stručne posjete Škotskoj odnosno iz jedne škole u Edinburgu. Aktivnost je osmišljena na način da se svakog prvog ponedjeljka

u mjesecu u školskom holu prije prvog sata održi izvlačenje između svih učenika područne i matične škole. Učenik koji je izvučen ima priliku cijeli sat razgovarati s ravnateljicom o promjenama koje se događaju u školi, iznositi svoje ideje, pohvaliti se svojim uspjesima ili reći što ga muči. Izvučeni učenik na razgovor može povesti i jednog prijatelja iz razreda ili škole, a da bi razgovor bio ugodniji teta kuharica priprema ukusne palačinke.

LIKOVNI OTISAK

Ni nastava na daljinu nije spriječila likovno talentirane učenice naše škole da sudjeluju u likovnom uređenju prostora škole. Učenice osmih razreda Dajana Čmnrlec, Linda Horvat, Nika Karloci, Mia Čmnrlec i Brigita Blanka Martinković pod vodstvom učiteljice Branke Matjanec svoju su kreativnost i likovnu crtu prenijele na platna te na taj način ostavile trajni likovni otisak u uredu ravnateljice škole i u prostoru školske knjižnice.

ENERGETSKA OBNOVA ŠKOLE

Naša dobravska škola polako, ali sigurno poprima novo ruho. Radovi na energetskej obnovi škole još uvijek traju i u punom su jeku.

U sklopu radnog posjeta, potpredsjednik Vlade i ministar Predrag Štromar obišao je

gradilište. Do sada je izvršena zamjena vanjske stolarije, zamjena unutarnje rasvjete učinkovitijom rasvjetom, rekonstrukcija grijanja i kotlovnice.

Radovi koji slijede obuhvaćaju povećanje toplinske izolacije vanjskih zidova i povećanje toplinske zaštite stropova i krova. Planirani završetak radova je 31. kolovoza 2020. godine.

Ulaganja će doprinijeti uštedi na energentima te omogućiti bolje uvjete rada za učenike i učitelje.

Nadamo se da će polako, ali sigurno, novu školsku godinu učenici započeti u energetskej obnovljenoj školi.

PEJZAŽNA UMJETNOST

Tijekom odvijanja nastave na daljinu i pridržavanja mjera sprječavanja širenja k o r o n a v i r u s a , učenici naše škole svoje su kreativne radove, prema naputku učiteljice likovne kulture

Branke Matjanec, stvarali od prirodnih materijala kojima su svakodnevno okruženi.

Na taj je način realizirana nastavna tema naziva **Land art** odnosno pejzažna

umjetnost u kojoj su se kreativno izrazili pomoću lišća, kamenčića, grančica i cvijeća, a kako su se u tome snašli, procijenite sami.

Donja Dubrava

MALI MATURANTI NASTAVE NA DALJINU

Završna svečanost 8.a i 8.b - razrednici: Gašpar Mikulan i Gordana Mirović, ravnateljica: Mirjana Ribić

Školsku godinu 2019./2020. neće upamtiti samo generacija osmaša koja napušta osnovnoškolske klupe i okreće novu stranicu u svom obrazovanju - pamtit će je i svi

učenici, učitelji, djelatnici škole i svi roditelji kao školsku godinu koja je bila sve samo ne obična. COVID-19 nastavu je preselio u online okruženje i uvelike promijenio način poučavanja

kao i način izvršavanja školskih obaveza. S ponosom možemo reći da su se svi sudionici odgoja na daljinu u novonastaloj situaciji vrlo dobro snašli te koristim ovu priliku da ujedno zahvalim svim roditeljima na podršci.

Osmaši nažalost svoje posljednje zajedničke dane nisu mogli provesti u školi, zajedno se prisjećati svih svojih školskih nestašluka i uspomena koje su godinama zajedno stvarali. Generacija je to koja će se dugo pamtit i koja je u školi trajno ostavila svoj otisak.

Najsportašica ove iznimno uspješne generacije je **Nina Varga**, a najučenicom generacije proglašen je **Fran Kolarić**.

Učenici 8. razreda koji su svih osam razreda završili s odličnim uspjehom:

Dajana Čmrlec, Linda Horvat, Fran Kolarić, Stipe Popović, Lovro Strbad, Nina Varga.

SPORTSKE IGRE MLADIH

Učenici naše škole 12. lipnja 2020. godine sudjelovali su na **Plazma Sportskim igrama mladih** pod pokroviteljstvom INA-e. Igre su održane u Prelogu u sportskom parku Mladost. Cilj Sportskih igara je da kroz druženje i sport promiču zdrave stilove života i opće prihvaćene društvene vrijednosti (multikulturalizam, toleranciju, uvažavanje različitosti).

Učiteljica Marina Horvat predvodila je ekipu učenika 2.a i 2.b razreda koji su se natjecali u dvije discipline – trčanje na 60 metara i igri graničara. U igri

graničara naši su učenici osvojili visoko drugo mjesto i medalju srebrnog sjaja te bili na korak do odlaska na državnu završnicu koja se održala krajem lipnja u Savudriji.

ŽUPANIJSKO NATJECANJE MLADIH CRVENOG KRIŽA

U subotu, 7. ožujka 2020. godine, učenici naše škole sudjelovali su na 16. županijskom natjecanju mladih Crvenog križa koje je ugostila Osnovna škola Donji Kraljevec.

Natjecalo se ukupno 19 ekipa, od kojih 3 ekipe srednjih škola i ekipa Centra za odgoj i obrazovanje Čakovec. Samim natjecanjem provjeravalo se teorijsko znanje o Pokretu Crvenog križa, poznavanju ljudskih prava i prava djeteta te

prve pomoći koje se pokazivalo uz pomoć realistično prikazanih situacija i ozljeda.

Na ovaj način učenici stječu vrijedna znanja i vještine s kojima će, ako bude potrebno, moći nekome i spasiti život.

Ekipa naše škole zauzela je četvrto mjesto u kategoriji podmladak, a činili su je učenici osmih razreda – Mia Čmrlec kao vođa ekipe, Stipe Popović kao zamjenik vođe, Paola Lukša, Alma Mikulan, Fran Kolarić te Lovro Žinić kao članovi ekipe.

AKVARIJ U ŠKOLI

U sklopu izvannastavne aktivnosti **Naša mala knjižnica** koju je u ovoj školskoj godini uživo i na daljinu provodila školska knjižničarka, među brojnim aktivnostima odlučili smo izdvojiti kreativne radove nastale nakon čitanja Podvodne priče, litavskog pisca Kestutisa Kasparavičiusa. Grupu su polazili učenici od 2. do 4. razreda koji su prostor školske knjižnice obogatili brojnim kreativnim i originalnim radovima, a u holu

škole bila je postavljena i izložba prekrasnih akvarija koje su samostalno izrađivali.

ŽUPANIJSKA PRVAKINJA

Na županijskom natjecanju iz njemačkog jezika našu je školu ove školske godine predstavljala Patricija Dodlek iz 8.a razreda.

Mentorica joj je bila Valentina Jambrešić, a natjecala se u kategoriji učenika koji njemački uče kao drugi strani jezik.

Patricija je pokazala odlično znanje iz njemačkog jezika te postigla najbolji rezultat u svojoj kategoriji osvojivši prvo mjesto na razini županije.

DOBRAVSKI PLEMENITAŠI

Mnoge obitelji u Austro-Ugarskoj monarhiji imale su plemenit status. Bili su plemići, oni koji se odlikuju moralnim osobinama: čovjekoljubivi, humani, uzvišeni, koji imaju plemenit cilj. Tako je bilo i u Donjoj Dubravi. Istražujući mađarsku i austrijsku arhivu došlo se do saznanja da su u našoj Dobravi status plemića imale četiri obitelji. Bili su to Lisziaki, Hirschleri, Zalani te Oszterhueberi.

Lajos pl. Oszterhueber dobio je status plemića 1845. godine. Navodi se kao žitelj Legrada. Njegova kćerka Luczia Oszterhueber, udana Šafar, (1870. – 1943.) bila je primalja (babica) u Donjoj Dubravi. Lisziaki su plemstvo dobili od kralja Matije II poveljom izdanom u Požunu 15.3.1613. godine.

U Donju Dubravu došli su 1760. godine iz Zagrebačke županije gdje su gospodarili posjedom Očinkovec kod Sv. Ivana Zeline. Obitelj se naglo razgranala početkom 19. stoljeća te pojedini pripadnici imaju posjede i žive u Donjoj Dubravi.

U Donjoj Dubravi kao plemenitaško prezime sa svojim potomcima Lisziaki se spominju 1829. te 1845. godine. Prije svega želim iznijeti moja sjećanja za plemenitaše Liszijake jer i ja po ocu Alojzu Ujlakiju, koji je 1969. godine posvojen i mijenja prezime iz Lisjak u Ujlaki, imam korijene obitelji Lisziak. U Donjoj Dubravi dvorište plemenitaša Lisziaka nalazilo se u ulici **Murskoj 24**.

Kuća koju su 1856. izgradili plemenit Štefan i Tomas Lisziak (današnja adresa Murska 24 u D. Dubravi)

Tu je živio moj djed, bandist Franjo Lisjak Jezerijev (1925. - 1993.). Ja mu nisam govorio djed, već papa. Tako je papa u nekoliko navrata znao reći da je njegov grunt „nemeški“. Ja to tada nisam razumio. Mnogo godina sam mislio da je papa govorio da je grunt na kojem on živi „njemački“. Tada to meni nije jednostavno ništa značilo. Kako u zadnjih 20 godina proučavam povijest naše Dobreve, došao sam do saznanja da je papa ustvari koristio mađarsku riječ „nemes“ što u prijevodu znači **plemeniti**. Uistinu je bio u pravu. Moji preci po ocu iz Murske ulice 24 bili su plemenitaši Lisziaki, no nisu imali svoj grb.

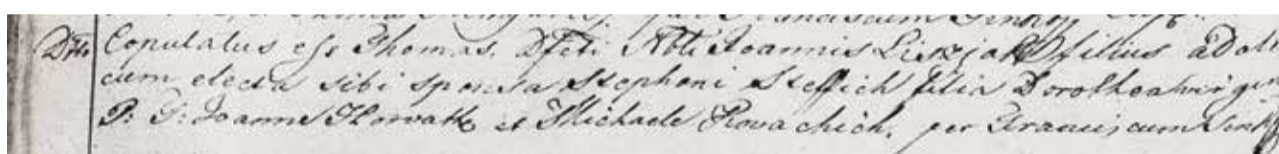
Mađarska arhiva plemenitaša (Nobles of Zala Country)

Hirschler Lipót Janos 1887.

Hirschler Miksa 1887.

Izvod iz matice vjenčanih 1842.

17.	1862	18	Josep huf.	Segetium	Lijar Thomas	26
	18	2			Dososa Sefi	
	februari				plebani	

Rođenje Josipa Lisjaka 1862.

Sponsi & Sponsae		A. p. greg.		Locus Nelys		Religio		Anni matris		Mater		Mater	
Matris	Matris	Matris	Matris	Matris	Matris	Matris	Matris	Matris	Matris	Matris	Matris	Matris	Matris
1921	Josip Lisjak	38	34	1875	1875	matr	Josip Lisjak	Lijar	26	1921	1921	26	26
12	Katarina Jovan	35	30	1877	1877	matr	Katarina Jovan	Lijar	26	1921	1921	26	26

Izvod iz matice vjenčanih 1921.

Sponsi & Sponsae		A. p. greg.		Locus Nelys		Religio		Anni matris		Mater		Mater	
Matris	Matris	Matris	Matris	Matris	Matris	Matris	Matris	Matris	Matris	Matris	Matris	Matris	Matris
1948	Lisziak (jezerijev)	38	34	1875	1875	matr	Lisziak (jezerijev)	Lijar	26	1948	1948	26	26
5.	Lisziak	35	30	1877	1877	matr	Lisziak	Lijar	26	1948	1948	26	26

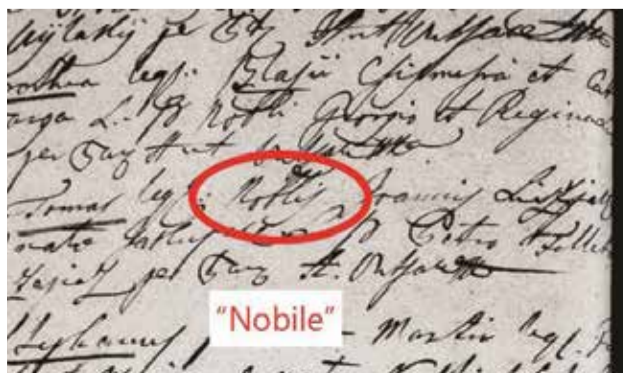
Izvod iz matice vjenčanih 1948.

Želim napomenuti da se u mađarskoj arhivi (Nobles of Zala Country) može vidjeti da se plemenito prezime Lisziak u Donjoj Dubravi spominje već 1829. godine.

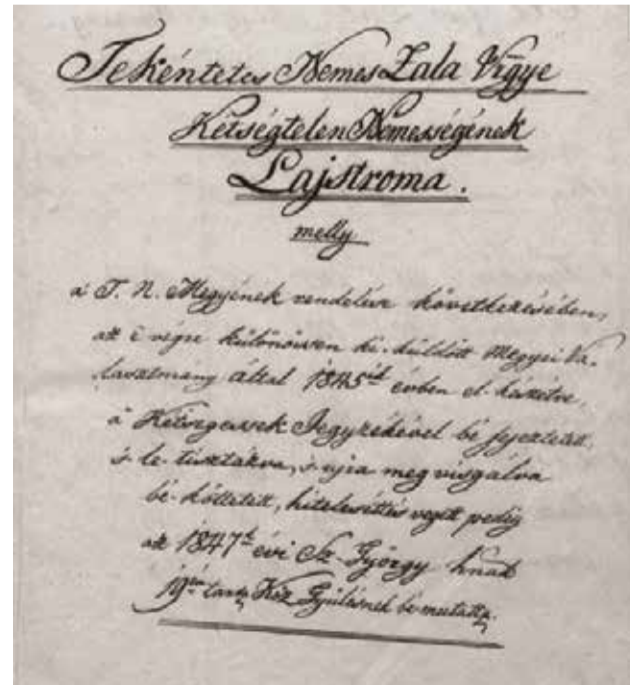
Tako se redom spominju Lisziak Jakob, Martin, Janos, Ferencz, Gyorgy. Arhiva iz 1845. navodi 32 osobe s plemenitim prezimenom Lisziak.

Meni je želja u ovom članku iznijeti istraživanja samo za moju granu porodičnog stabla plemenite obitelji Lisziak.

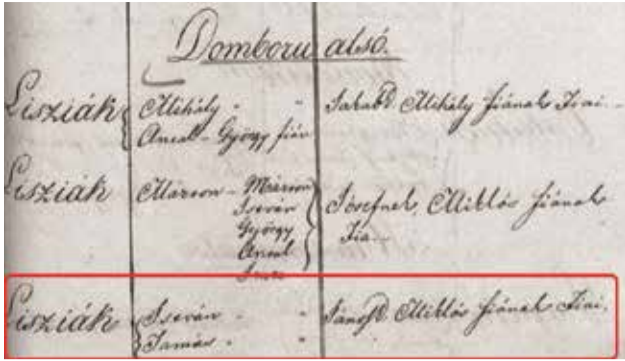
Tako se redom spominju:

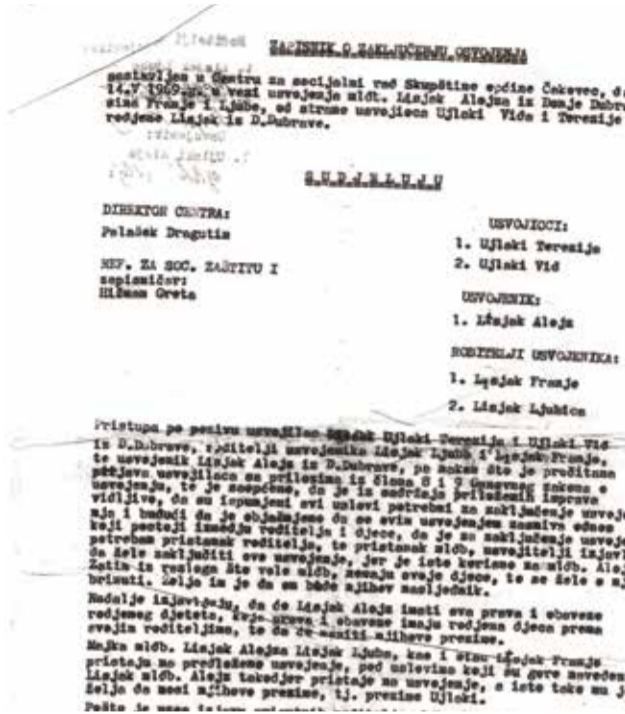
Spomen riječi "nobile" u mađarskoj arhivi plemenitaša

Popis nedvojbenih plemića častne plemenite Zaladske županije načinjen od strane županijskog odbora, sastavljenog te izaslanog godine 1845. po nalogu Častne Plemenite Županije sa potpisom dvojbenih dovršen, učisto prepisan, nanovo preispitan, uvezen, radi ovjere predložen županijskoj skupštini održanoj 19. u mjesecu Sv. Jurja 1847.

Spomen plemenitih Lisziaka iz 1845.

Zapisnik o zaključenju usvojenja iz 1969.

tisuća forinta. Djelomice na svoj trošak izgradio je katoličku školu i stan katoličkog učitelja, pučke obrazovne i odgojne institucije i škole. Novčano je pomagao siromašne učenike, utemeljio je zakladu za stipendiranje odličnih i dobrih učenika.

Gore navedeni, Maks Hirschler, za gore spomenute zasluge na temelju naše milosti te milostivosti po kojemu su naši slavni preci po uzoru na upokojene blažene mađarske kraljeve onima koji su se trudili svojim dobrim, lijepim i plemenitim djelima biti na usluzi Našemu Veličanstvu, Našoj Veličanstvenoj Dinastiji i svetoj kruni Ugarske (Mađarske) slijedili put moralnosti dodjeljuju se nagrade

Grb obitelji Hirschler

u znak poticanja budu okićeni odličnim i trajnim znakovljem i spomenima tih nagrada. Na temelju kraljevske ovlasti i posebne naše milosti te milostivosti smatramo dostojnim da gore navedeni Maks Hirschler Donjodubravski bude uvršten u istinski, stari, nedvojbeni red plemića Ugarske i njezinih pridruženih strana te uz našu privolu da može koristiti pridjevak „od Donje Dubrave“. Svi njegovi potomci i nasljednici u oba spola ostvaruju prava koja su po svim zakonima vazda imali ili imaju pripadnici istinskog staroga nedvojbenog reda plemića Ugarske i njezinih pridruženih strana. U znak svjedočanstva naše kraljevske milosti i milostivosti te kao vječni znak istinskoga staroga nedvojbenog reda plemića. Njemu i svim njegovim potomcima dajem i dozvoljavam GRB ili ukrasni znak.

U Beču u Austriji (20. svibnja 1887.) dvadesetog dana mjeseca Pedesetnice godine Gospodnje tisuću osamsto osamdeset i sedme, trideset i devete godine Našeg vladanja.”

Franjo Josip s.k.

barun Bela Orczy

Povelja Janosa Lipota nabraja iste zasluge i, proširivši upotrebu plemićkog pridjevka, izričito navodi suprugu (Hermina Königsberger) i djecu (Istvan Maks Jeromos, Gyula Nandor Imre, Pal Andras Vincze, Ferencz Jozsef Rezso, Gyorgy Tamas Matyas i Rezso Miklos Tamas, odnosno Margit Mari Klara te Ilona Hermina Paula) i nasljednike te sve potomke obaju spolova koji će se ubuduće milošću Božjom roditi. Osim korištenja pridjevka „donjodubravski“ **odobrava se da LIPOT JANOS HIRSCHLER dosadašnje prezime promijeni u „ZALÁN“**, proširivši tu promjenu i na rođenu djecu i onu koja će se ubuduće roditi. Grb se podudara s grbom iz povelje Maksu.

Plemeniti Maks i Lipot Janos (Leopold) Hirschler

Želim ovdje objasniti sve promjene vezane uz ime i prezime Hirschler Lipot-Janosa te Maksa, njihove osobne iskaznice izgledaju ovako:

IME I PREZIME: **Lipot Hirschler** (rođeno ime i prezime)
 DATUM I MJESTO ROĐENJA: 22.10.1840. D. Dubrava
 RODITELJI: Julius Hirschler i Johanna Machalup
 VJEROISPOVJEST: židovska
 NACIONALNOST: Mađar
 VJENČANJE: 02.05. 1875. Beč s Herminom Königsberger
 PRELAZI NA KRŠĆANSTVO: 27.09.1885. dobiva još jedno ime Janos u D.Vidovcu
 DODJELA PLEMSTVA: 20.05.1887.
 PROMJENA PREZIMENA: 24.11.1888.godine mijenja prezime u Zalán
 KONAČNO IME: **ZALÁN LIPOT JANOS**
 SMRT: 27.04.1907. Budimpešta
 POKOPAN: Na katoličkom dijelu groblja u D. Dubravi
 BRAĆA: Hirschler Maks, Antal, Terez, Jakob, Henrik, polubraća-Fanny i Odon Hirschler-Halasz

IME I PREZIME: **Maks Hirschler**
 DATUM I MJESTO ROĐENJA: 16.12.1841. D. Dubrava
 RODITELJI: Julius Hirschler i Johanna Machalup
 VJEROISPOVJEST: židovska
 NACIONALNOST: Mađar
 VJENČAN: 30.03.1898 s Adelom r. Presburger u Čakovcu
 KRŠTEN: 23.07.1917. u Donjoj Dubravi
 DODJELA PLEMSTVA: 20.05.1887.
 SMRT: 03.02.1919. u Budimpešti
 POKOPAN: Nakon smrti pokopan u Budimpešti, 22.04.1927. posmrtni ostaci preseljeni na židovsko groblje u Donju Dubravu.
 BRAĆA: Isto kao i kod Leopolda

Za napomenuti je da se portret Lipot Janosa pl. Zalán sa suprugom Herminom te portret Maksa pl. Hirschlera s odličjem nalazi u Muzeju u Čakovcu. Portreti su u stalnom postavu. **Istražio: Slaven Ujlaki**

NADOPUNA U 52. broju Dobruških novina (srpanj 2019.) objavio sam članak pod naslovom “Zajedništvom do razvoja zdravstva u Donjoj Dubravi”. Naknadnim istraživanjem došao sam do saznanja da je prvi doktor koji je ordinirao bio dr.Szabo Zsigmond godine 1895., a nasljedio ga je Alexander E.(Sandor Janos) Oeszterreicher koji je ordinirao od 1896.

Plemenito prezime Lisziak

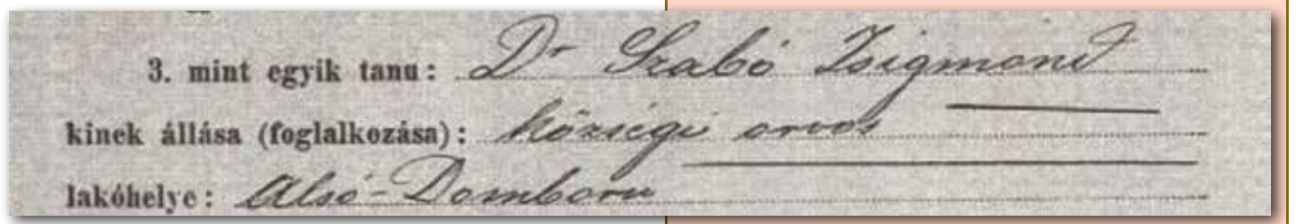
1. LISZIAK MIKLOS → 2. LISZIAK JANOS → 3. LISZIAK THOMAS r. 21.12.1823.-17.09.1909. (i njegov brat Istvan Stephanus r. 29.07.1820.godine koji se oženio u Svetu Mariju) → 4. LISJAK JOSEPHUS r. 15.02.1862.-29.10.1933. → 5. LISJAK JOSIP r. 04.02.1901.-12.6.1962. → 6. LISJAK FRANJO r. 10.11.1925.-26.04.1993. → 7. LISJAK ALOJZIJE r. 28.06.1951. (posvojen 14.05.1969. od tete Terezije Ujlaki r. Lisjak) → 8. SLAVEN UJLAKI r. 29.06.1972. → 9. LUKA (1997.) i BENJAMIN UJLAKI (2001.)

Želim ovdje napomenuti da najvjerojatnije sve obitelji s prezimenom Lisjak koje žive u Donjoj Dubravi imaju titulu plemenitaša, tj „nemes, edler ili nobles“. Istraživanjem dokumenata mađarske arhive to može svatko za sebe istražiti. Osobno na ovaj status plemeniti gledam samo kao na povijesnu činjenicu onoga vremena, u kojem je sigurno imalo svoju tadašnju ekonomsku vrijednost, a samim time i društveni status.

Plemenitaši Hirschleri/Zaláni

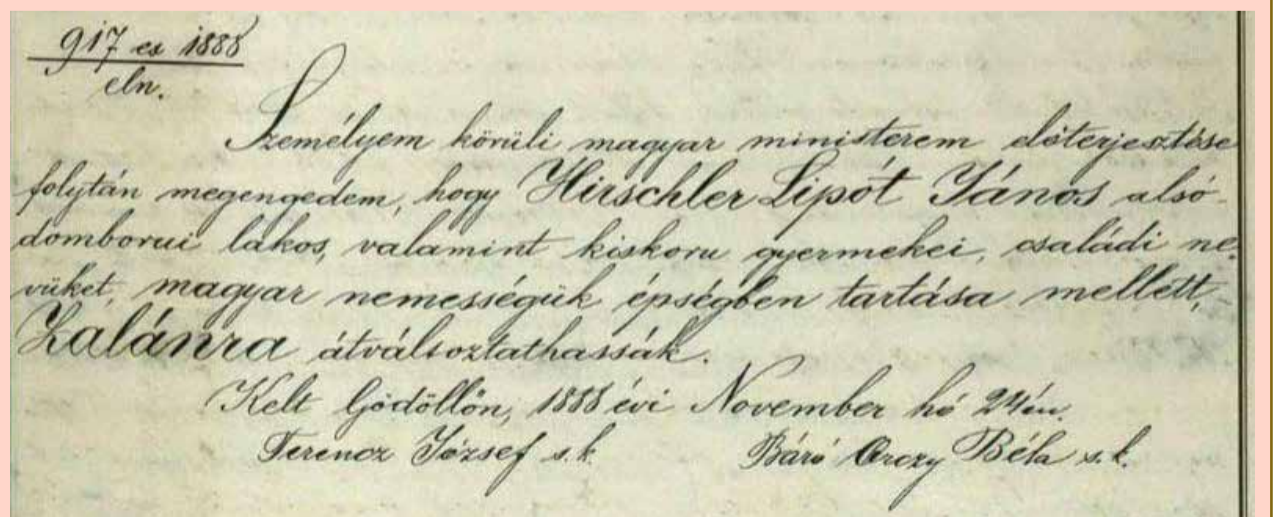
Poznato je da je Drava kroz povijest Dobručanima donosila dobro i zlo. Ona je za Dobruvu i Dobručane značila život. Ona je bila izvor hrane, ogrjeva, vodena transportna cesta splavova. No, visoki vodostaji uistinu su ugrožavali Dobručane te njihove kuće, a posebno Prekopčane. Zanimljiva je jedna poplava iz 1878. godine koja je Hirschlerima 1887. godine donijela titulu plemića. Donosim ovdje prijepis originala grbovnice koju su dobili Maks i njegov brat Lipot Janos Hirschler / Zalán:

„Franjo Josip prvi, po milosti Božjoj Car Austrije daje na znanje svim kojih se tiče da na prijedlog mađarskog ministra, Maksu Hirschleru, zemljoposjedniku i veletrgovcu građevinskim drvom i rezanom građom, razmotrivši njegovu vjernost prema našem veličanstvu i za njegove zasluge učinjene tijekom dugih niz godina za opće dobro gospodarstvo i dobročinstvo, ponajprije što u svojim trgovinama drvenom građom u Donjoj Dubravi i Kotoribi osigurava žiteljima plaću. On je 1878. godine prilikom poplave na rijekama Muri i Dravi u potonjem naselju riskirajući svoj život spašavao svojim sredstvima za spašavanje i uz pomoć svojih djelatnika te pomagao i materijalno. Kao znak priznanja dodijeljen mu je Viteški križ reda Franje Josipa. Nadalje, budući da je za obranu Donje Dubrave, kojoj je prijetila velika opasnost od nabujale Drave i isto tako i na izvršenje zaštitnih radova u ostalim naseljima uz Muru i Dravu dao je pomoć od više

PROMJENA PREZIMENA HIRSCHLER U ZALÁN 1888.

Na prijedlog predsjednika vlade kojemu je povjereno privremeno vođenje ministarstva oko moje osobnosti odobravam da Lipót János Hirschler te njegova djeca iz Donje Dubrave, uz održavanje plemićke titule, svoje prezime promijene u Zalán. Gödöllő, 24. studenog 1888. Franjo Josip v.r. barun Béla Orczy v.r.

PREKOPČANI - DOBRAVSKI PASTIRI

Mnogi su pisali i mnogo se pisalo o povijesti Dobrave. I dobro da se pisalo. Neka se i dalje piše jer Dobrava uistinu, bez trunke pretjerivanja, ima veliku povijest. Najviše povijesnih članaka pisano je o gospodi Hirschlerima, Zalanima, Kaufmanima, trgovcima, posjednicima obradive zemlje itd. Da, oni su imali, gradili su, putovali, slikali se. O njima su pisale novine. Jednom riječju, bili su značajni. To se čak vidi i na njihovom posljednjem počivalištu, na našem mjesnom groblju.

Osjećam poštovanje, ali i osobnu dužnost, napisati nešto o onima koji su velikim dijelom omogućili ovim gore navedenima da budu „značajni“.

Sve negdje do drugog svjetskog rata Dobrava je, po mom viđenju, bila podijeljena na 4 staleža. Prvi stalež su činili plemenitaši Hirschleri i Zalani. Oni su bili izuzetno uspješni, ekonomski generator sela. U drugi stalež su spadali trgovci i obrtnici, a u treći stalež su spadali oni koji su imali malo više zemlje. To su najvećim dijelom bili žitelji donjega kraja, dok su zadnji, četvrti stalež, bili Prekopčani. Oni su bili splavari, nadničari, zlatari, ljudi bezemljaši, čuvari stoke (pastiri), „čikoši“ (čuvari konja), „čordaši“ (čuvari krava) i „kanasi“ (čuvari svinja). Upravo njima ću, Prekopčanima, čuvarima stoke, posvetiti ovaj članak.

Među živima danas više nema nijednog našeg sumještanina koji je bio pastir tako da se ne može napraviti nijedan intervju. Jako malo je dokumenata. Ima samo nekoliko fotografija jer za njih je fotografiranje bio veliki luksuz. Bio bi to uistinu mršav tekst da nije 1980. i 1981. godine naša Dobravčica **Marija Novak**, kojoj sam uistinu zahvalan, napravila intervju tj. snimila dobravske pastire **Ivana Matoteka** (koji je bio moj pradjed po majci) te njegovu kćer **Moniku Žiga**. Stoga će mi taj intervju tj. zapisi Marije Novak biti glavni izvor informacija o dobravskim pastirima. Marija je te pastirske razgovore objavila 1985. godine u knjizi „Usmene kajkavske bajke“.

Prekop

Kroz povijest poznato je da su „gospoda“ uvijek trebala nekog tko će za njih raditi. Uvijek više za njih, nego za sebe. Što se tiče Dobrave, model je bio isti, a možda i gori. Za čuvaru stoke, nadničare, splavare u tadašnjoj Dobravi nije bilo drugog mjesta za podići kuću (dom) osim pokraj hirovite Drave. Njoj su jednim dijelom bili zahvalni na dobrima koja im je donosila, a bijesni kada im je plavila kuće zazidane od blata i pokrivene slamom. Poplave su se događale gotovo svake godine. Drava je prekopavala, selila se, trgala šume, livade, navaljivala na selo i tako je dio uz Dravu dobio ime **Prekop**. Ime Prekop nije zapisano u mjesnim knjigama, već se to ime zadržalo do današnjih dana u usmenoj predaji. Danas se te ulice zovu Dravska i Zlatarski strmec.

Dobruške „gmajne“

Oko sela prostirale su se velike zelene „gmajne“ (livade): Gorjanska „gmajna“, Doljanska, Mertvička i Posranec (Majaljjoš). Na njima su pasla stada krava, konja i svinja. Doljanska „gmajna“ bila je najveća. Pastiri su tamo pasli krave, svinje i konje. Na Gorjanskoj „gmajni“ pasle su samo krave, a na Mertvičkoj i Posrancu krave i svinje. Tako je bilo sve do 1960. godine kada je prekinut višestoljetni

savez čovjeka sa životinjama i prirodom. Danas nema u D. Dubravi „gmajni“ (one su izorane). Na Gorjanskoj gmajni napravljene su farne bikova. Nema pastira, oni su poumivali. Nema ni konja ni krava. Zadnja krava je prodana 2018. godine. Tu i tamo još pokoje domaćinstvo za svoje potrebe hrani svinje. Čovjek se udaljio od prirode i zdravog izvora prehrane. Rezultati, nažalost, dolaze na naplatu.

Postavljanje pastirof

Gotovo do šezdesetih godina prošlog stoljeća, na svaku Novu godinu, bubnjar bi ujutro oglasio da će tog dana biti zbor ljudi s jednom točkom dnevnog reda: „Postavljanje pastirof“. Zbor se obično održavao poslijepodne ili poslije „obedne meše“, a to je bilo oko podneva. Svi oni zainteresirani, a to su bili gotovo svi jer svaka kuća je imala stoku, prisustvovali su tom zboru. Najčešće je zboru prisustvovala „glava obitelji“. Trebalo je izabrati povjerljive pastire, ljude od povjerenja, nekoga kome se sa sigurnošću moglo povjeriti čuvanje svoje stoke, svog blaga. Kandidata je uvijek bilo više nego ih se tražilo. Jedni su se kandidirali za „čikoše“, drugi za „čordaše“, treći za „kanase“.

Na dan biranja tj. „postavljanja“ pastirof stari pastiri bili su najviše uzbuđeni i zabrinuti jer stari pastiri u pravilu nisu imali zemlje i pastirenje je bio jedini izvor zarade za njih i njihove mnogobrojne obitelji. Osim „postavljanja“, tog se dana javno govorilo o njihovom poslu. Pastiri su dobro poznavali zagrižene pojedince, sebičnjake i škrtrice, koji bi i najsavjesnijem radniku htjeli naći mane. Zato je taj prvi dan u godini za pastire bio jedan od težih, ali ne samo za njih, već i za njihove obitelji. Svi su bili zabrinuti. Monika, kćerka kanasa Ivana, pričala je: „Dok so japa dišlji na postavljanje pastirof mama so bilji jako napeti. Ak so japa potlji postavljanja ne došlji mam dimo, već so mama bilji vu veljki nevolji. Kaj je ve?! De je tak dogo? Elj, znal je već predi jape dojt glas. Postavljeni so stari pastiri. Mam nam je sem bilo lježi. Naša mama so bilji jako glado straho“. Da, to je značilo da će te godine biti kruha u kući.

„Postavljanje“ pastira znalo je potrajati jako dugo. Najprije su svi kandidati usmeno postavili svoje zahtjeve, a onda se diskutiralo. Često se događalo da su novi kandidati tražili manju plaću od starih pastira. Pastir Ivan Matotek se sjeća: „Jahalji so me i oni koji su melji zemlje“. To znači da su se kandidirali i oni koji su imali od čega živjeti, tj. imali su zemlju. Stoga su oni mogli postavljati manje zahtjeve od drugih. Međutim, uvijek se čekalo da se izjasne stari pastiri koji obično nisu mogli smanjiti svoje zahtjeve jer im ne bi bilo dovoljno da prehrane svoje obitelji pa je borba za kruh znala biti i žestoka. Jedni su bili za jedne, a drugi za druge kandidate. No, stari pastiri su imali izvjesnu prednost. Već su posjedovali potrebno iskustvo za čuvanje stoke te povjerenje većine ljudi, što je obično i bilo presudno. I dok su pojedinci špekulirali i diskutirali, pastiri su se preznojavali. Ipak je iz godine u godinu na kraju zbora bilo zaključeno: „Nek bodo Štef i Ivan dalje čordaši, Franc i Štef dalje čikoši, a Ivan i Martin kanasi. Dobri so pastiri, pošteno obavljaju svoj posel!“. Birof (mjesni službenik) koji je vodio zbor ljudi napisao je zapisnik u koji su bile unijete dužnosti, obaveze i pastirska plaća. Zapisnik im je pročitao i pastiri koji su znali pisati su ga potpisali, dok su ostali stavili križiće.

Zapisnik između Općine Donja Dubrava i kanasa iz 1795. godine

25. Februar 1795. Szkupa buducsi Birov ij Priseznički ij obcsina dokoncsana pogodba ij placsa kanaska od szviny najmre od stare szvinye chelo letto na pazu hodescu
 Od jedne glave 7xr
 Od hranyene do Ivanya na pazu hodecse 3xr
 Do Jakoplya na pasu hodecse 4xr
 Do miholya paszuesu 7xr
 Od vuzma prase ali zimsku od glave 3xr
 Od trojak sztaro prase 1 1/2 xr
 Ij to da mora pasti od protuletja kak na pazu szvinye moreju itti tia do mladoga letta ako na pazu moraju hoditi vu to placsu mora pasti.

Pastirski pribor

Pri skupljanju stoke pastiri su na križanjima i po ulicama trubili u trube, tukali u rogove ili su pucali bičevima. To je bio glas da ide kanas. Na taj su način dali do znanja ljudima da trebaju pustiti stoku na pašu. Za napomenuti je da je bičeve izrađivao užar ili su ih pastiri izrađivali sami iz kudjelje. Bičeve su pastiri najprije pocrnili sa zrelim bazgovim plodovima kako bi dobili sjaj. Zatim su ih premazali kolnom masti tako da bi bili čvršći i trajniji. Tada nisu trunuli niti im je smetala kiša. Neki pastiri su imali kožnate, a neki lanene torbe. Doručak i ručak su na gmajnu pastirima donosile njihove žene.

Prolazila su i desetljeća, a da su v Dobravi samo četiri pastirske obitelji dobivale najveći broj glasova. Za čikoše su dugi niz godina bili birani Franjo Kuzmić 1892.-1953. i Stjepan Šmidrović 1884.-1964., za čordaše Stjepan Karloci 1891.-1973. i njegov brat Ivan 1882.-1948., a za kanase Ivan Matotek 1904.-1988. i Martin Kuzmić 1887.-1950. Te su se obitelji međusobno pomagale u poslu, a bile su i rodbinski povezane. To su ujedno i obitelji s najduljom pastirskom tradicijom, posebno Kerlocijevi.

Bojtori, pastirski pomoćnici

Pri skupljanju stoke po selu, pastirima su pomagali i članovi njihovih obitelji, pa i djeca. Jedan je skupljao po jednoj ulici, drugi po drugoj itd., tako dugo dok čitavo stado nije bilo na okupu.

Oko 1940. godine stado krava je brojilo 300-400 grla, svinja oko 500 grla, a konja 200-300 grla.

Tako velika stada nije mogao čuvati jedan pastir pa je bilo potrebno uzeti pomagače. Pastiru Ivanu Matoteku bili su bojtori, pomagači, njegovi sinovi Stjepan i Josip te kćeri Ruža i Monika, koja je bila pomagačica punih 8 godina. U pravilu, pomagači su bili siromašni dječaci do 15 godina starosti. Pastiri su im godišnje plaćali po 10 hljebova kruha, hranili ih, a u novcu im davali onoliko koliko su se dogovorili s njihovim roditeljima ili starateljima.

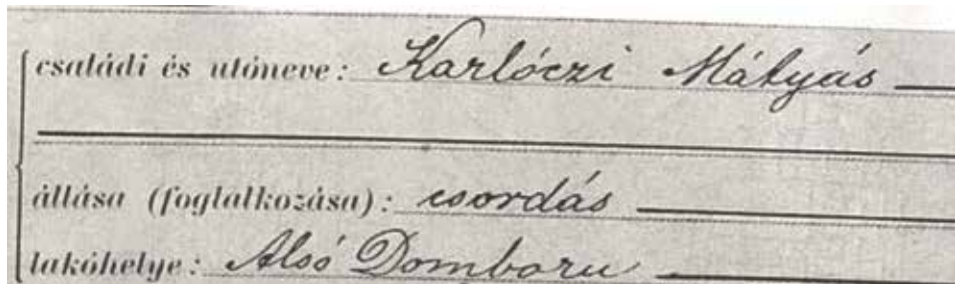
Pastirski rog Ivana Matoteka

Pastirsko radno vrijeme

Pastirsko radno vrijeme počinjalo je vrlo rano. Prvi su na pašu čikoši tjerali konje. Oni su već oko 3 sata ujutro trubili po selu, skupljali konje i tjerali ih na gmajnu. Poslije njih, oko 5 sati, čordaši su skupljali krave i napokon su kanasi, oko 6 sati, skupljali svinje. Već oko 7 sati sva su stada bila na gmajnama. Vrijeme povratka kući nije bilo određeno. Obično se stoka puštala kući dok je zalazilo sunce. Prvo su se vraćale svinje, zatim krave, a kad se počeo spuštati mrak vraćali su se i konji. Konji i krave tjerali su se na pašu prvi puta u godini oko Jurjeva (23. travnja), a svinje po fašniku, oko 20. veljače ili kad je nestalo snijega.

Pastirica Monika Žiga (1928.-1993.) i pastir Ivan Matotek (1904.-1988.)

1902. je Matyas Karlóczi bio čordaš

Bio je težak i lak, ružan i lijep pastirski život

Život pastira nije bio lak kako su ga mnogi zamišljali. Često se na gmajni znala oteliti krava ili oprasiti svinja. Trebalo je životinjama priskočiti u pomoć. Zato su se pastiri više puta našli u ulozi veterinara. Trebalo je tele donijeti kući. A kako? Jasno, na leđima. Bila je to posebna odgovornost. I ako je vlasnik teleta bio pošten, nagradio bi pastira. Obično bi mu dao litru vina ili pola litre rakije. Nagrada se nije davala u novcu. Za vrijeme iznenadnih ljetnih olujnih grmljavina i kiša, kako navode pastiri, najteže je bilo bilo čuvati krave. Kažu da krave idu protiv vjetrova. Kao da se s njime žele bosti. Tako bi čorda znala ući u vodu. Toga su se pastiri najviše bojali jer krave ne znaju plivati. Pastiri su u takvim slučajevima trebali upotrijebiti svu snagu i umijeće da zaustave podivljalo stado. Znali su strgati sve bičeve i bote, ali uzalud. Razjareno stado nisu mogli zaustaviti. Tako je jednom stado zbog velikog nevremena otišlo u polje kukuruza. Napravilo je veliku štetu, ali pastiri nisu morali platiti štetu jer je ljudima bilo jasno da su pastiri bili nemoćni.

Idila u Prekopu 1940.

Za vrijeme oluje najlakše je bilo čuvati svinje. One, naime, idu po vjetru. Njih je trebalo samo usmjeriti prema selu i one su brzo otrčale s gmajne. Još je lakše bilo čuvati konje. Konji idu jedan za drugim u redu. Mnogi su dečki sami čuvali svoje konje jer nisu mogli platiti pastiru. Tako su dečki rado pjevali poznatu međimursku narodnu pjesmu:

Ki su dečki kaj valjalji,

Na konjaro so jahalji.

Ki so dečki nevaljanci,

Sam gljedio de so žganci...

Dobravski pastiri pričaju da je legradskim pastirima bilo lakše čuvati stoku. Na Pažutu, gdje su oni čuvali, sagradili su staje (pojate) pa je stoka samo kroz zimu bila kod svojih gospodara. Tako su je za vrijeme nevremena odmah mogli otjerati u staje. Kad je oluja prošla, stada su odmah istjerali na pašu. Bio je uistinu odgovoran i naporan pastirski život. Moglo bi se reći na neki način i ponižavajući. No, bilo je lijepo kada su izranjala plava i sunčana jutra, a sutoni postajali blagi i tajanstveni. Pastiri su se doista nauživali mirisa žbunja, polja, rascvjetanih livada, naslušali pjevanja ptica i žuborenje bistrog potoka Periščice. Zaista su najveći dio svog života proveli u prirodi i živjeli u skladu s njom.

Pastiri se nikada nisu svađali. Znalo

je tu i tamo doći do prepirke, ali se nisu ljutili jedan na drugog. Pastirica Monika sjećala se prepirke između brata Josipa i oca Ivana. Josip je na gmajni stalno pjevao neku zabavnu pjesmu koja je tada bila veoma popularna, a otac mu je viknuo: „Dej naj već to pesmu popevati! Stalno jeno te isto. Ideš mi na živce!“. Sin mu je, naravno, odgovorio: „I Vi stalno popevate jeno te isto pesmo: Žena moja ti si ruža ma / bom te ljubil ja do grobeka. I ja Vas moram poslušati! A Vi meni nete na živce.“

Pastirska plaća

Oko 1930. godine čordaš je za čuvanje krava po grlu godišnje dobivao jedan kukuruzni hljeb kruha (otprilike 4-5 kg godišnje) i 10 dinara. Tako je bilo dogovoreno na zboru ljudi i tako je stajalo u zapisniku. Čikoš je po komadu dobivao hljeb kruha i petnaest dinara. Smatralo se da je konje teže čuvati. Zapravo, čikoš je najviše vremena proveo na gmajni. Kanas pak je dobivao nešto manje od čordaša. On je od jedne kuće čuvao i po nekoliko komada svinja i imao je najbrojnije krdo. Tako je za npr. čuvanje prasice dobivao hljeb kruha i 5 dinara, a za prašćica litru

Guske u ulici Zlatarski strmec 2010.

kukuruza i 2 dinara godišnje ili samo 2 litre kukuruza. Kao što je vidljivo, plaća je bila i više nego skromna, ali i za takvu plaću trebalo se izboriti. Na sreću, bilo je i takvih ljudi koji su pastirima davali i nešto više nego je bilo određeno. Davali su nešto tzv. smoka tj. malo graha, mesa, brašna, sira, jabuka i tome slično. To su davale većinom žene i to škomač (potajno) da muževi nisu znali. Oni su bili nekako bolje skrbni (štedljivi). Kad bi kod kuće pekle kruh, upozorile bi pastira da može doći po plaću tj. po svoj hljeb. I ako mu je trebalo, on je poslao svoju ženu po njega ili ga je usput sam uzeo. Bilo je i takvih koji bi pastirima dali stari i pljesnivi kruh. Pastiru Matoteku nekoliko se puta dogodilo da mu je neka žena rekla: „Kruh mi se malo zgorel, osmodil, zemi si ga, am tvoja deca pojejo!“. To ga je uvijek duboko uvrijedilo, a kako i ne bi kad mu je indirektno djecu sravnala sa svinjama. Bilo je i onih koji mu nikada nisu platili, a bili su imućni. Zato Matotek kaže da je bilo dobrih i poštenih ljudi, a bilo je i onih jako grdih ljudi.

Pastiri su novac skupljali 2 puta godišnje. Prvi puta oko Petrova (29. lipnja), a drugi puta oko Male meše (9. rujna). Pastiru se za Uskrs davao i mali poklon, kolač zvan *vrtanj*. To, naravno, nije bila obveza. Ipak, nije bilo kuće koja nije dala taj poklon. Ujutro, na sam Uskrs, kad je

pastir skupljao stoku, za njim je išla njegova žena ili kći. Na glavi je nosila veliku okruglu košaru u koju je stavljala vrtanje. Tog dana pastir i njegova žena bili su svečano obučeni. Iz svakog dvorišta iz kojeg je izašla životinja za njom je dotrčalo dijete ili žena koja je u ruci donijela vrtanj. Nepisano pravilo je bilo da se daje najljepši i najveći vrtanj, no i tu je bilo izuzetaka, tj. žena škrtica. One su dale male vrtanje ili su dale vrtanje napravljene od hrčene, (ražene) melje. Pastir je znao tko mu je dao takav vrtanj, a ukoliko se radilo o nekome tko nije bio siromašan, taj je vrtanj nataknuo kravi na rog kad se vraćala s paše. Na taj je način osramotio škrticu. Pastirske su žene vrtanje sušile na suncu ili u krušnoj peći, zatim su ih stavljale u bijele platnene vreće i objesile u sobi za „tram“. Takvi osušeni kolači mogli su se koristiti cijelo ljeto. Od njih su pravile žene poparu (narezale su ih na sitne komadiće i polijale mlijekom ili kavom) te ih nosile pastirima za ručak.

Prekopčani

Na početku ovog članka objasnio sam zašto se jedan dio Dobrave zvao Prekop. Na kraju članka želja mi je prenijeti opis

ondašnjih stanovnika Prekopa onako kako ih je opisala početkom 1980-ih Marija Novak. Pošto sam i sam živio, ne baš u samom Prekopu, već u njegovom „predgrađu“, u ulici Matije Gupca, u potpunosti se slažem u opisivanju njihove naravi.

„Stanovnici Prekopa bili su većinom bezemljaši i neznanatlije. Vječni nadničari. Da, pravi nadničari. Znali bi raditi cijeli dan (kopati ili brati kukuruz, kositi žito ili travu, guliti šibu itd.) za „struganjku“ brašna, pola kilograma masti ili za koji dinar. A i nebrojeno se puta dogodilo da im je gazdarica nakon večere rekla: „Bog ti plati, dok ti platim!“ a to „dok ti platim“, znalo je trajati tjednima. Tako su iz dana u dan, iz godine u godinu, nadničari vječno čeznuli za većom koricom kruha.

Pritisnuti uz Dravu i opasani nekom prokletom sudbinom patnje i siromaštva ostali su Prekopčani stisnuti, gušavi, pogrbljeni, bolesni, zgrčeni, ali i lijepi i veseli. Iako u jednom tako čvrstom obruču patnji, Prekopčani nisu sklopili ruke i prepustili se tuzi i očajanju. Živjeli su. Živjeli su kako ih je naučio život. Živjeli su prkosno. Prkosili su svemu: bogatašima, vlastima, učiteljima, bogu, župniku, sudbini. Čitava je ulica bila jedinstvena u tome. Čitav je Prekop bio jedna čvrsta obitelj s mnogo djece, s mnogo ljubavi prema životu i s mnogo

Ispaša svinja kod potoka Periščice 1940.

prkosa. Vječno podcjenjivani, ponižavani i žigosani, Prekopčani su trpjeli i nosili teško breme neimaštine. Ali su zato psovali na sav glas: boga, mater, zemlju, nebo, zvijezde, svece i svete, sve što je na nebu i zemlji, bolje nego itko drugi! Ali su zato voljeli iskreno i odano, sigurnije i slobodnije. Bolje nego itko drugi! Ali su zato znali plakati, suosjećati jedan s drugim, pomagati jedan drugome, bolje nego itko drugi! I u pjesmi su bili nenadmašni. Kao da je pjesma bila za njih neka spasonosna injekcija koja im je davala snage i volje za goli život. U tople ljetne večeri, kad su posljednje zrake sunca provirivale kroz krošnje obližnje šume johe do Prekopa, na ulici su se našli svi: djeca, žene, starci, sve živo. Sjedili su na trčkima, odmarali se i pričali. Grlice su gugutale, lastavice cvrkutale, a šuma mirisala po svježim kupinama i potočnicama. I kad je samo jedan počeo „Vuprem joči vu to nebo visoko“ svi su ga podržali i začas se ta sjetna međimurska pjesma razlijegala do Krbulje, a valovi Drave nosili je čak do mosta. I obližnja je šuma bila ponosna. Ponosna na svoje prve susjede, Prekopčane. Tajanstveno je treperila, dok su sve zvijezde sjale nad veselim i „prokletim“ Prekopom. A oko ponoći sve je utonulo u dubok, zabrinut san jer treba živjeti, treba kruha. Kako? Čudno. Čovjek bi očekivao da će skršiti ruke i moliti se za pomoć, ali ne, nisu se molili. Mora da im je bilo zaista teško.“

Marija Novak ističe: „Nedavno sam čula ovu izjavu: „Prekopčani su sto ljet odzaj.“ Nisam, nažalost, čula od koga to „nazaj“. Naprotiv, mislim da su oni u mnogim gledanjima na svijet daleko ispred drugih. Zadržali su svoje poštenje, svoju marljivost, svoje veselje, svoje jedinstvo i ono najvažnije: svoj prekopski ponos.“

U ovom tekstu htio bih iznijeti i svoja sjećanja na Prekop, dio Dobrave u kojem sam živio i proveo dio najljepših dana djetinjstva (a dio kod djeda Franje Lisjaka u Murskoj ulici). Ostalo mi je u sjećanju da sam nekoliko puta s bakom Katicom Pongrac (sestrom pastirice Monike Žiga) odlazio na staru Dravu po guske koje su kroz dan obitavale na staroj Dravi. Po guske smo išli u predvečerje. Uvijek smo prije otišli u posjet k teti Muni (kako sam je ja zvao). Teta su živjeli u Dravskoj ulici u maloj kući. Sjećam se da je uvijek na prozorima bilo cvijeće, a u kući je bilo „kak v pateki“. Sjećam se dviju postelja v prvi hiži. Duhnje su bile složene u visini „zaklanica“ i pokrivene lijepim pisanim plahtama. Tu se nije sjedilo. Sjedilo se na stolicama. O teti Muni, prema onome što sam čuo, pročitao i vidio, mogu ukratko reći: teta su bili veliki životni borac, skromni, poštenu, radišni, ali i osoba sa stavom i ponosom. Bili su, doista, prava Prekopčica!

Ovaj tekst završit ću upravo riječima pastirice Monike Žiga: „Denes je život, kapa dolji! Kaj se to nerverajo, kaj nečega nega. Naj nega, niti je ne treba. A kak smo negda živjelji?! Žganci i prežgana juha, fčera, denes, zutra, pozutri i basta. Bok i bogme, tak je bilo!“

Istražio: Slaven Ujlaki

NIKOLA VII. ZRINSKI – GRADITELJ NOVOGA ZRINA

(U POVODU 400. OBLJETNICE ROĐENJA, 1620.-2020.)

Za povijest istočnog Međimurja, posebice Legrad i Donju Dubravu, posebno značenje ima Nikola VII. Zrinski (Čakovec, 3. svibnja 1620. – Kuršanečki lug, 18. studenoga 1664.). Bez obzira što je tada granica s Osmanskim carstvom bila na Muri i Dravi (Osmanlije su vladali Kanižom od 1600. do 1680.), zahvaljujući revnom djelovanju Zrinskih, kmetovi i slobodnjaci živjeli su u ovom kraju razmjerno sigurno i uz gospodarski i društveni napredak. Uz Muru Zrinski stvaraju razrađeni sustav obrane, sa sjedištem u utvrdi Legrad, te tvrđama u Kotoribi, Goričanu i Podturenu. Taj sustav povezivale su male vojne stražarnice (čardaci), među kojima je bila i Donja Dubrava (Widomby, Dobraua). Stoga Nikola VII. Zrinski među svojim titulama (bio je i ban Hrvatske uvijek ponosno ističe i obnašanje časti „kapetana legradskog“ (odnosno legradske kapetanije vojne granice). U tom kontekstu, današnja obljetnica 400 godina od rođenja Nikole VII. Zrinskog i za Dobravčane ima osobito značenje.

Djetinjstvo pod skrbištvom

Nikolin otac bio je Juraj V. Zrinski (Čakovec, 31. 1. 1598. – Požun, 18. 12. 1626.), koji je bio hrvatski ban i slavni junak po bojištima u Europi. Njegova supruga, plemkinja Magdalena Szechy, rodila mu je dva sina – Nikolu i Petra (Vrbovec, 1621. – Bečki Novigrad, 1671.). S obzirom da je Juraj V. umro kada je Nikola imao tek 6 godina, skrb i odgoj djece preuzeli su skrbnici, protonotar hrvatskog kraljevstva Stjepan Patačić i zagrebački biskup Petar Domitrović. Oni su, međutim, ubrzo preminuli, pa je odgoj Nikole i Petra nastavljen u mađarskom duhu. Naime, brigu o imanjima i o djeci Zrinskih preuzeo je znameniti ugarski velikaš Franjo Batthyany (Bačani). Brigu o njihovom školovanju preuzeo je i ugarski prepošt Petar Pazmanyi.

Tako se već kao desetogodišnjak Nikola VII. Zrinski 1630. našao u isusovačkom učilištu u Grazu, gdje je kroz četiri godine dobio temeljitu humanističku naobrazbu. Potom je 1636. u Trnavi završio školu retorike, te vojnih vještina. Iako su ga odgajali uglavnom isusovci, Nikola je bio poznat po izraženoj vjerskoj toleranciji (pa i prema protestantima). Od mladosti njegov cilj je bila borba protiv Osmanlija i oslobađanje zauzetih hrvatskih i ugarskih krajeva, te gospodarski i društveni napredak, pogotovo na velikim Zrinskim imanjima.

Veliki vojni i politički uspjesi

Nakon što su 1637. posjetili u Rimu papu Urbana VII., Nikola i Petar su proglašeni punoljetnima i preuzeli su gospodarenje nad svojim imanjima. Nikoli je pripalo upravljanje imanjima u sjevernoj Hrvatskoj i jugozapadnoj Ugarskoj (sa sjedištem u

Portret Nikole VII. Zrinskog – u pozadini je veduta utvrde Novi Zrin (Suvremeni bakrorez iz djela izdanog u Bologni krajem 17. stoljeća)

Čakovcu), a Petru južnohrvatskim posjedima – od Vrbovca do Čabra i Bakra (sa sjedištem u Ozlju). Već 1637. braća Zrinski po prvi put su se sukobili s Osmanlijama kod Kaniže, koju su godinama željeli osloboditi. Ovi sukobi stoga su nastavljeni kroz cijeli Nikolin vojni život, što je kasnije dovelo i do izgradnje znamenite protuosmanlijske utvrde Novi Zrin na Muri. Godine 1646. Nikola je sa 300 boraca sudjelovao u Tridesetogodišnjem ratu u srednjoj Europi i istaknuo se u borbi protiv Švedana. Stoga ga je kralj Ferdinand III. imenovao „generalom sviju hrvatskih četa“. Od 1648. Nikola VII. Zrinski imenovan je i vrhovnim kraljevskim konjušnikom, te velikim županom Zaladske i Šimeške (Šomođske) županije. Iako je hrvatskim banom imenovan 1647., u tu je čast uveden na zasjedanju Hrvatskog sabora u Varaždinu 1649. godine. Među brojnim drugim uspjesima u banovanju Hrvatskom, ističemo njegovo rodoljubivo inzistiranje da Hrvatski sabor ukine tada prevladavajući naziv za Hrvatsku kao ugarsku interesnu državu (petres subjectae), nego je uveo ime Kraljevina Hrvatska, Slavonija i Dalmacija. Kao hrvatski ban vodio je vojsku u brojnim sukobima s Osmanlijama, od kojih je i poznata pobjeda kod Kostajnice 1652., opsada Kaniže 1660. itd.

Gospodarska revitalizacija Međimurja

Zrinski su ukupno svoje djelovanje podredili potrebama obrane i oslobađanja zauzetih krajeva od Osmanlija. Vrlo uspješno razvijali su gospodarstvo na svojim velikim posjedima, od mađarskog Monyorokereka na sjeveru (kod Šoprona) do najznačajnije luke na jugu – Bakra. Uz napredak ratarske i osobito stočarske proizvodnje, oni su velike prihode ostvarivali od sve razvijenije trgovine, te od rudarstva (posebice u Čabru). Upravo Legrad postao je središnje mjesto u jugozapadnoj Panonskoj nizini za održavanje stočnih sajмова. Ovamo se stoka gonila iz cijele Panonije, a na izravne licitacije dolazili su trgovci iz Venecije i talijanskih kneževina, pa i poznati grčki trgovci, kao i oni iz germanskih zemalja. Potom se stoka tjerala uglavnom preko Zrinskih imanja sve do luke u Bakru, često i bez plaćanja carskoga poreza. To je dovelo do gotovo oružanih sukoba s bečkom Dvorskom komorom. Neki smatraju da su upravo ti ekonomski razlozi bili glavni poticaj Beču u zatiranju roda Zrinskoga 1671. godine.

Cijela ekonomija je bila potčinjena potrebama ratovanja, a pogotovo na Čakovečkom vlastelinstvu. Za obranu i ratovanje s Osmanlijama proizvodilo se sve, od hrane do oružja. Širom Europe bili su poznati tzv. legradski noževi i sablje, a Nožarski ceh u Legradu postoji još od 1480. godine. Prigodom jednog potpisivanja primirja u Legradu, Nikola Zrinski darovao je kaniškom paši 1660. upravo nekoliko legradskih noževa. Tri vilikata smještena uz Muru od Legrada do Turnišća (Podturna) bila su organizirana za svakodnevni otpor turskim prodorima, a ostali dio Međimurja privređivao je za njihove potrebe. Ostvaren je razmjerno brzi razvoj trgovišta, koja su već imala i razvijenu vlast slobodnjaka, sa sve većim značenjem obrta (cehova) i trgovine. Središnje gospodarsko trgovište (oppidum) u Međimurju bio je Prelog, a značajna su bila i trgovišta Čakovec (suburbium uz vlastelinsku utvrdnu), Kotoriba, Nedelišće, Štrigova, Mursko Središće i Podturen (Turnišće). Već od 17. stoljeća na značenju dobivaju i seoske upravne općine u Goričanu i Donjoj Dubravi, sa svojim obrtništvom (cehovima) i zebranom opčinom (samostalnom upravom). O tom djelovanju su se od 18. stoljeća u Donjoj Dubravi sačuvali i općinski zapisnici, te brojna cehovska pravila i dokumenti. Postoje indicije da su kod Dobrave Zrinski držali značajan ratarsko-stočarski majur, vjerojatno s ergelom konja (što se spominje kasnije i u vrijeme Althana i Feštetića).

Izgradnja i značenje utvrde Novi Zrin

Kao sposobni vojni strateg, Nikola Zrinski uočio je veliko značenje istočnog kuta Međimurja u obrani od Osmanlija, te u akcijama oslobađanja Kaniže i okolnih krajeva. To je bio legradsko-

Veduta Zrinske utvrde Novi Zrin na Muri (Mađarski izvor, 18. stoljeće)

Rekonstrukcija utvrde Novi Zrin temeljem arheoloških istraživanja (Joszef Padanyi, Vojno sveučilište u Budimpešti)

Karta Hrvatske varaždinskog isusovca Stjepana Glavača iz 1673. godine, Legrad je još lociran na međimurskoj strani Drave, naznačen je Novi Zrin (Neu Zrinium) i Donja Dubrava (Dubraua)

dobravski kraj, jer je legradska utvrda tada pripadala i fizički Međimurju (Drava je tekla južno od Leграда sve do 1712. godine!). S obzirom da je uvidio sve veće slabosti osmanske vlasti, Nikola VII. Zrinski stalno provaljuje u pljačkaške pohode u osmanski kaniški kraj. Za te provale utvrda u Legradu više mu nije bila praktična, jer je trebao prelaziti rijeku Muru i okolne močvare. Zato 1660. odlučuje sagraditi novu utvrdu s mađarske strane Mure, koja nije bila samo obrambenog nego i napadačkog karaktera. Pogodnu lokaciju našao je na ušću rječice Kanižnice i potoka Visafolyo u Muru, odnosno na najzapadnijim izdancima Legradske gore (Belezanske gore).

Uglavnom vlastitim snagama, izgradnja utvrde Novi Zrin bila je završena 1661. godine. O tijeku izgradnje i životu utvrde do 1664. ovdje nećemo detaljizirati, jer je o tome izdana posebna knjiga (Meridijani, 2001.) a mađarski arheolozi do danas su temeljito istražili ovu lokaciju. Uglavnom, utvrda je Zrinskima odlično služila za napade prema Kaniži, a i Osmanlije su nekoliko puta opsjedale Novi Zrin, koji im je postao trn u oku i bio tema pregovora Istambula i Beča. Veliko značenje Novoga Zrina došlo je do izražaja osobito u vrijeme tzv. Zimske vojne Nikole VII. Zrinskog početkom 1664. godine. Zrinski je tada u Novom Zrinu okupio značajne vojne snage, te krenuo u oslobađanje krajeva sjeverno od Drave sve do Osijeka. Na tom putu brojno stanje vojske stalno je raslo, jer su se priključili i vojnici dijela mađarskih velikaša. Tijekom vojne zauzete su moćne osmanske utvrde u južnoj Ugarskoj, a na koncu je kod Bilja spaljen i znameniti Sulejmanov drveni most preko Drave.

Očekivalo se da će ova vojna biti poticaj Beču da carskim snagama počne oslobađati osmansku Ugarsku i Hrvatsku. To se zbog drugih interesa carskoga dvora nije dogodilo, a Zrinski se natrag povukao na svoje Čakovečko vlastelinstvo. Bio je to jedan od razloga za rast nezadovoljstva hrvatskih i ugarskih velmoža prema vojnoj i

centralističkoj politici Beča. Bilo je to razdoblje svojevrsnog ustanka (urote) domaćeg plemstva protiv bečkoga cara, a glavni vođa bio je Nikola VII. Zrinski. Tijekom ljeta i jeseni 1664. godine zbilo se nekoliko ključnih, tragičnih događaja, koji su zapečatili sudbinu i Novoga Zrina i Zrinskih i Frankopana.

Nakon uspješne Zimske vojne početkom 1664., Bečki dvor umjesto da počne zauzimanje okupiranih krajeva, pristaje na važenje dotadanih granica, te s Osmanlijama potpisuje sramni Vašvarski mir (1664.). Dapače, osokoljeni Osmanlije početkom ljeta 1664. poduzimaju još jednu, posljednju veliku vojnu na osvajanje Beča! Golema vojska skupila se u Kaniži i oko nje, pa je to bila prilika da se prije pohoda na Beč riješi i pitanje utvrde Novi Zrin na Muri. Neki izvori govore da je Novi Zrin tijekom lipnja opsjedalo blizu 50.000 osmanskih vojnika. S obzirom da utvrda nije želio pomoći niti grof Montecuccoli, koji je bio stacioniran sa 12.000 vojnika kod Leграда, Novi Zrin je herojskom obranom pao početkom srpnja 1664. godine, te je raznesen barutom. Ipak, pod Novim Zrinom stradalo je dosta turske vojske, pa ih je na putu prema Beču Montecuccoli lakše svladao u bitki kod Mogersdorfa. Može se, dakle, reći da je utvrda Novi Zrin, stotinu godina kasnije, ovdje odigrala slavnu ulogu Sigeta!

Zator Zrinskih i Frankopana – zrinska legenda živi i danas

U studenom 1664. dogodila se još jedna velika tragedija i za Zrinski rod i za Hrvatsku: u Kuršanečkom lugu na Dravi u lovu je smrtno stradao Nikola VII. Zrinski, navršivši samo 44 godine života. Glavni vođa obrane od Osmanlija, gospodarskog napretka ugarsko-hrvatskih zemalja, te odlučan borac za veću samostalnost Hrvatske i Ugarske i protivnik bečkoga carskog centralizma, otišao je s političke povijesne pozornice. Hrvatskim banom imenovan je njegov brat Petar Zrinski, koji je postao i vođa otpora (urote) hrvatsko-ugarskih

Spomenik Nikoli VII. Zrinskom, graditelju Novoga Zrina, u mjesnom parku u Donjoj Dubravi (autor akademski kipar Ivica Grošinić)

velikaša. Otada smišljenim djelovanjem carskoga dvora počinje sustavni zator roda Zrinskih i Frankopana, kao i niza ugarskih velmoža. Taj program Beča kulminirao je 30. travnja 1671. godine pogubljenjem Petra Zrinskog i Frana Krste Frankopana u Bečkom Novigradu.

Do početka 18. stoljeća nemilosrdno je zatrt životni put i djece Nikole i Petra Zrinskog. Nikola VII. Zrinski 1645. oženio se za Euzebiju, kćerku grofa Draškovića, a nakon njezine smrti, 1652. se oženio s groficom Marijom Sofijom Löbl. Ona mu je rodila kćerku Mariju Katarinu i sina Adama, koji su imali gorku sudbinu – grof Adam Zrinski je pod čudnim okolnostima poginuo u bitci kod Slankamena 1691. godine. I djeca Petra Zrinskog stradala su u carskoj represiji. Supruga Katarina (rođena Frankopan) i kćerka Zora Veronika odvedene su u samostane u Grazu i Celovcu, gdje su i umrle 1673. i 1735. godine. Kao predstojnica samostana klarisa, u Zagrebu je 1699. preminula i Petrova kćerka Judita Petronila. Jedino je treća kćerka, Jelena Zrinski, izbjegla carsko šikaniranje. Ona se udala za znamenite ugarske velikaše i ustanike (kuruće) Rakoczyja i Tökölija, te je umrla u Nikomediji, pokraj Istambula 1703. godine. Postala je heroina ugarske povijesti, pa su njezine kosti Mađari prenijeli u domovinu. Konačno, u tamnici u Grazu 1703. umro je i Petrov sin Ivan Antun Zrinski, čime je slavna obitelj Zrinski izumrla po muškoj lozi.

Život i djelovanje Zrinskih ušlo je u povijesnu legendu hrvatskog (i mađarskog) naroda. Nikola VII. i drugi Zrinski bili su najznačajnije osobe koje su djelovale i na prostoru istočnoga Međimurja, pa i Donje Dubrave (i dakako, Leграда). Dobravčani nisu zaboravili Zrinske, a posebice Nikolu VII., velikog vojnog vođu, uspješnog gospodara, velikog književnika i promicatelja kulture i društvenosti. Zato je 2001. podignut spomenik Novome Zrinu na Muri, kojega je posvetio varaždinski biskup Marko Culej. Od tada svakog srpnja Dobravčani i drugi štovatelji Zrinskih na spomenik polažu vijenac zahvale. Godine 2001. tiskana je i posebna knjiga o Novome Zrinu, a danas se privode kraju pripreme za izdavanje drugog, bitno proširenog i dopunjenog izdanja. U mjesnom parku u Donjoj Dubravi, 2004. postavljena je spomen-bista velikom Nikoli VII. Zrinskom (koju je izradio akademski kipar Ivica Grošinić). Herojski život Zrinskih veliko je nadahnuće i živućim generacijama Dobravčana.

Akademik Dragutin Feletar

Karta istočnog Međimurja – vojna Jozefinska izmjera iz druge polovice 18. stoljeća – Donja Dubrava je naznačena kao Dombori oder Dobraua

Varaždinski biskup Marko Culej posvećuje spomenik Novome Zrinu na Pažutu na dan Sv. Margarete 2001. godine

FOTO-STUDIO FRANČIĆ - PRVA I JEDINA FOTOGRAFSKA RADNJA U DONJOJ DUBRAVI

Prvu fotografsku radnju u Donjoj Dubravi otvorio je 1946. ili 1947. godine Julio Kuzmić. Fotografskom zanatu posvetio se spletom okolnosti. Naime, Julio je bio invalid i teško se kretao pa je zanat u kojem se više sjedi nego kreće bio idealan za njega. S osnovama fotografije upoznao se u gimnaziji, a kasnije je tajne zanata usavršio uz pomoć prijatelja fotografa u susjednoj Mađarskoj i Prelogu. Njegova kćer, Katarina, sjeća se da je s majkom Terezijom odlazila u Prelog fotografima Kečkeš. Fotografa obrtnika je tada bilo malo. Međusobno su si pomagali u nabavi opreme koju su kupovali od Fotografske zadruge u Zagrebu.

Terezija je aktivno pomagala Juliju u radu. Zanimljivo je da je Julio bio u kolicama, no kretao se po selu. Čak je i odlazio u susjedna sela fotografirati. Tada bi ga na kolima vozio otac Stjepana Lisjaka – Piteka.

Tamnu komoru koja je bila potrebna za izradu slika Julio je imao unutar kuće. To je bila mala prostorija u kojoj su se držale kemikalije potrebne za razvijanje filmova i slika, kao i posude za razvijanje. Te su kemikalije imale težak miris i bile su štetne. "Tamna komora" bila je osvijetljena slabim svjetlom ispred kojeg je bio tamni filter; tamnozeleni za razvijanje filmova, tamno crveni za razvijanje slika. Da bi se napravila slika trebalo je imati negativ. U pedesetim godinama koristile su se fotografske ploče, kasnije plan filmovi. To su bili negativi velikog formata 10x15 cm, s kojih su se dobile kvalitetne fotografije. Šezdesetih godina koristili su se uz navedene i rol filmovi širine 6 cm i filmovi 35 mm tzv. „leica“ filmovi

na kojima je veličina snimke 24x36 mm.

Julijeva kćer Katarina od trinaeste godine pomaže ocu u radu. 1967. završava Školu učenika u privredi za fotografa u Čakovcu te počinje raditi u njegovoj radnji. Odlaskom oca u mirovinu 1970. godine Katarina postaje vlasnica obrta.

1973. godine na dvorištu su izgradili zasebnu zgradu za radnju. Te iste godine otac Julio umire bez da je vidio dovršenu radnju. U tim prostorima i danas djeluje Foto-studio Frančić. U radnji imaju prostore za izradu fotografija, ured i studio sa rasvjetom.

Kao što je Julio imao pomoć u svojoj supruzi Tereziji, tako i Katarina radi zajedno sa suprugom Mijom. Njih dvoje je i povezala fotografija! Mijo je posjedovao svoj fotoaparat i slike na razvijanje nosio Katarininom ocu. Tako su se i njih dvoje upoznali u očevoj radnji koju su kasnije preuzeli i vode je do danas. Mijo ima nekoliko godina više iskustva od Katarine u slikanju. Slikati je počeo još za svojih beogradskih dana u kojima je bio vrstan biciklist i član reprezentacije tadašnje Jugoslavije. Najstarije fotografije koje je Mijo snimio vezane su uz biciklizam i Beograd.

Oprema

Prvi aparati koje su koristili bili su njemačke proizvodnje Voigtlander Compur. Ti su aparati funkcionalni i danas. Zanimljivo je da je slika koja se vidi kroz fotoaparat zapravo naopaka!

1940-ih godina dali su izraditi prvi retuš-stola od lokalnog tišljera (stolara). Kad bi se izradio negativ onda se stavljao retuš-stol i uz pomoć posebne olovke se doradivao. Potom bi se slika razvijala. Retuš-stol je ručna verzija današnjeg Photoshopa. Moderniji retuš-stol kupljen je u Udinama, Italija, 70-ih godina 20. stoljeća. Ovaj industrijski izrađen stol imao je u sebi ugrađenu lampu čija se jačina mogla regulirati. Stroj je funkcionalan i danas, no ne koristi se više u svakodnevnom poslu.

Oko 1970. godine prilikom putovanja u Beč zbog nabave fotomaterijala u jednom salonu za fotografiranje koji je bio pred zatvaranjem kupili su dio opreme. Između ostalog, kupili su najstariji fotoaparat koji danas posjeduju. Kad su ga kupili, već je bio star! Radi se o fotoaparatu tvrtke za izradu fotoaparata „Ragoldmann“ proizvedenom u Beču, serijskog broja 10769. Kako su se mijenjale tehnologije tako su morali mijenjati i opremu i strojeve, jer dolaskom color fotografije sve se mijenja.

Od 1991. godine počinju snimati kamerom.. U mnogim su prilikama snimali najpoznatijeg hrvatskog svjetskog putnika i moreplovca Jožu Horvata. No, u najvećem broju fotografirali su i snimali svadbe. Gotovo da nema bračnog para iz Donje Dubrave, pa i okolice, kojeg nisu Katarina i Mijo ovjekovječili svojim fotoaparatom uz neizostavan „Pripazite!“ prije samog okidanja. Bili su prisutni i zabilježili sva događanja: priredbe, crkvene svečanosti, rođendane, školske svečanosti...

Kako su se nekada izrađivale slike?

Za izradu slika izrazito je bitna svjetlost. Prije uvođenja struje u domaćinstva trebalo se snaći kako se znalo. Tako je Julio za osvjetljavanje slika koristio svjetlo jednog krovnog prozora kroz koji je ulazilo danje svjetlo. Svjetlo je prema kazeti s negativom bilo usmjereno uz pomoć cijevi koja se spuštala od prozora prema dolje. Na kraju te cijevi nalazilo se zrcalo koje je reflektiralo svjetlo. Pred to zrcalo se na točno određeno vrijeme stavljao negativ i na taj se način osvjetljavao.

Veliku promjenu donosi pojava slika u boji. Zbog velike preciznosti koja je bila potrebna za razvijanje jedne slike u boji (svaka slika je trebala biti u određenoj kemikaliji točno određeni broj sekundi kako bi sve boje ispale kako treba) isprva su se slike izrađivale samo u velikim laboratorijima.

Katarina i Mijo su prve slike u boji slali na razvijanje u Graz. Sami su ih počeli izrađivati 1986. godine kada kupuju printer i stroj za razvijanje slika te automatski stroj za razvijanje filmova. Devedesetih godina nabavljen je minilab - stroj za izradu slika u kojem se one automatski razvijaju i izrezane izlaze van. Dolaskom digitalne opet je potrebno sve mijenjati. Prvi digitalni fotoaparat kupili su 2003. a najnoviji digitalni minilab Fuji 2006. godine.

Teta Katica i striček Mijo, kako ih Dobruščani od milja zovemo, nešto su posve obično za sve nas. No, samo pomislite: koje selo ima svoj fotografski studio? Teta Katica i striček Mijo zapravo su izuzetna zanimljivost našeg mjesta!

U ime Odbora za kulturu, sport i udruge

Janja Kovač

MJESEČNI I VEĆI TROŠKOVI OPĆINE DONJA DUBRAVA
od 01.01.2020. do 07.07.2020.

MJESEČNI PRIHODI

- prihod od poreza na dohodak	245.626,00
- svi ostali prihodi	80.086,00
Ukupno	325.712,00

MJESEČNI TROŠKOVI

Sufinanciranje Dječjeg vrtića	52.135,00
Bruto ugovor o djelu načelnik	5.847,00
Bruto ugovor o djelu zamjenik načelnika	1.754,00
Bruto ugovor o djelu predsjednik vijeća	1.754,00
Bruto plaća tajnika Općine	9.565,00
Bruto plaća stručni suradnik za projekte	8.175,00
Bruto plaća komunalni radnik	5.909,00
Komunalni redar – sufinanciranje	2.162,00
Komunalne usluge (struja, voda, plin, tel.)	7.707,00
Knjigovodstvene usluge Općine – knjigovodstvo	3.500,00
Ukupno	98.508,00

TROŠKOVI I IZVRŠENI RADOVI

Izrada projekt energetske obnove objekta nogometnog kluba	17.500,00
Orezivanje i sidrenje grana Ginka i rušenje stabala	24.075,00
Nabava zaštitnih maski	13.000,00
Troškovi skloništa zbrinjavanje pasa i mačaka	10.000,00
Sanacija poljskih puteva	21.250,00
Sanacija terena –deponije	5.312,00
Osiguranje općinske imovine	8.150,00
Hortikulturno uređenje parka i Krbulje	12.977,00
Nabava tenisita za tenisko igralište	10.000,00
Izrada idejnog rješenja spomen izletišta P.Jurčeca	7.000,00
Izrada dokumentacije za nadstrešnicu Doma kulture	8.750,00
Izvod niskonaponske mreže za WiFi Krbulja	10.356,00
Nabava opreme i instaliranje WiFi mreže bežični Internet	103.375,00
Ukupno	251.745,00

Pripremio: **Ivan Štefć**

POPIS ROĐENIH od 01.01.2020. do 09.07.2020.

RB	IME I PREZIME	DATUM ROĐENJA	ADRESA	IME MAJKE I OCA
1.	Elin Šimunić	30.01.2020.	JASMINA I ŽELJKO ŠIMUNIĆ	ZAGREBAČKA 58
2.	Lukas Žinić	24.03.2020.	KATARINA I MARKO ŽINIĆ	M.P. MIŠKINE 42
3.	Sheila Švenda	05.04.2020.	PETRA I DARIO ŠVENDA	3.TRAVNJA 31
4.	Lena Horvat	08.04.2020.	GLORIJA MARIĆ I KARLO HORVAT	ZAGREBAČKA 42
5.	Hana Brljak	12.04.2020.	MARTINA DETELJ I IVAN BR LJAK	PODRAVSKA 10
6.	Ria Rusak	15.04.2020.	MARNELA ŠTEFANEĆ RUSAK I ŽELJKO RUSAK	ZAGREBAČKA 13
7.	Alina Mikor	03.05.2020.	VIKTORIJA I IGOR MIKOR	BRODARSKA 43

POPIS UMRLIH od 01.01.2020. do 09.07.2020.

RB	IME I PREZIME	GOD.	ADRESA
1.	Smolek Vinko	1949	3.travnja 50
2.	Jakupak Barbara	1943.	Kalnička 9
3.	Mikac Ines	1972.	M. P. Miškine 92
4.	Dominić Ivka	1929.	M. Gupca 22
5.	Čizmešija Rudolf	1949.	Koprivnička 6
6.	Brljak Gašpar	1928.	Kalnička 11
7.	Mikulan Ružica	1942.	3. travnja 32
8.	Golub Stjepan	1963.	Dravska 33
9.	Pintarić Julijana	1942.	Zagrebačka 65
10.	Horvat Dragutin	1951	Stari kraj 1
11.	Haramija Ivan	1937.	Bračće Radića 11
12.	Golub Vilma	1930.	Strari kraj 22
13.	Hertelendi Ivka	1931.	3.travnja 23

POPIS VJENČANIH od 01.01.2020 do 09.07.2020.

RB	VJENČANI	DATUM VJENČANJA
- U PRVOJ POLOVICI OVE GODINE NIJE BILU VJENČANIH PAROVA -		

Pripremio: **Domagoj Lisjak**

Dobravské novine

Piše g. **Antun Benko**

ZBUDILJI SMO TRSEKE

posvetili gorice i zaželjeli rodnu godinu i da bude dosta vinčeka. Okupilo se preko 40 goričanci i prijatelja iz Dobreve i okolnih mjesta. Svaki goričanec sa sobom je donesl klobase i špeceka i obavezno svoje vino. Na ponudi je bilo preko 20 vrsti vina i to pravo domaće. Na dolasku goste je dočekao kuhanec za zagrijavanje i jogenj na kojem su se pekli klobasi na boti. Uz dobru kapljicu i bogatu gastronomsku ponudu za koju su se pobrinuli vrsni roštilj majstori Andrija Bogomolec (Flok) i Tomica Jakupak u osvjetljenom šatoru na prostoru Andrije Vučenika (Staljina) društvo se zabavljalo do produženih večernjih sati, a grupa goričanci nastavila se zabavljati u Andrijinoj vikendici pa skoro do sutra. Vrijeme nas je poslužilo i Vincekovo smo zbiljam lijepo proslavili. Svaki sudionik za uspomenu dobio je fotografiju sa proslave.

Mi, Dobravski goričanci već tradicionalno 25. siječnja obilježili smo jedan od najvećih vinogradarskih blagdana Vincekovo. Prema dogovoru ove godine proslavili smo u Mrtvički jer tamo su veće prostorne mogućnosti za parkiranje i bolji je prilazni put. Ove godine domaćin bio je Josip Čituš koji je obrezao

trs i time nagovijestio novu vinogradarsku godinu. Sa vincekovim počinje vinogradarska godina, počinje rezidba trsja i voćnjaka. Imali smo jednu atrakciju, Stjepan Miser (Pišta Rakov) sa svojim Oldtajmerom na drvenim kolima dovezao je Biškupa i meništanta koji su

Slijedeća proslava bit će Bartolovo. Vincekovo obilježava vinogradarske godine, a Bartolovo početak zrenja grozdja kada se postavlja klopotec. Ove godine ćemo ga proslaviti u Mrtvički, jer u Orešcu zbog šume bilo je

problema sa vjetrom (slabo strujanje zraka) zbog čega klopotec nije mogao normalno klopotati. Nadamo se da nas korona neće spriječiti u još jednoj proslavi.

Svim Dobravčanima i Dobravčanom „Dobravski goričanci“ žele da svi skupa lijepo proslavimo našu zaštitnicu Svetu Margarete. **Antun Benko**

NAJSTARIJI DOKUMENTI O DONJOJ DUBRAVI

Supružnici **Jelena i Mijo Ujlaki** iz Donje Dubrave 40 su godina čuvali „stare papire“. Našli su ih u limenoj kutiji prilikom rušenja stare i izgradnje nove kuće. Osim što su papiri izgledali staro i lijepo, nisu znali više o njima. Samo da su izuzetno vrijedni. Skrbno su ih godinama čuvali, a na proljeće 2019. godine odlučili su ih trajno udomiti u nekoj od institucija koje bi na primjeren način mogle čuvati takve dokumente. Svoje su povjerenje dali KUD-u „Seljačka sloga“ Donja Dubrava.

Nakon preuzimanja dokumenata, u čemu je značajnu ulogu odigrao gospodin Slaven Ujlaki, potražili smo stručnu pomoć kako bi dokumente na pravilan način pohranili. U suradnji s gospodinom

Stanislavom Novakom, višim preparatorom iz tvrtke Conservum, dogovoren je način pohrane. Osam odabranih dokumenata opremljeno je odgovarajućim drvenim okvirima i podlogama te će se čuvati na zidu u Etno-sobi KUD-a. Svi preostali dokumenti iz 18., 19. i 20. stoljeća pohranjeni su u kartonske mape u odgovarajućim uložnicama s obzirom na to da će se čuvati u ormarima.

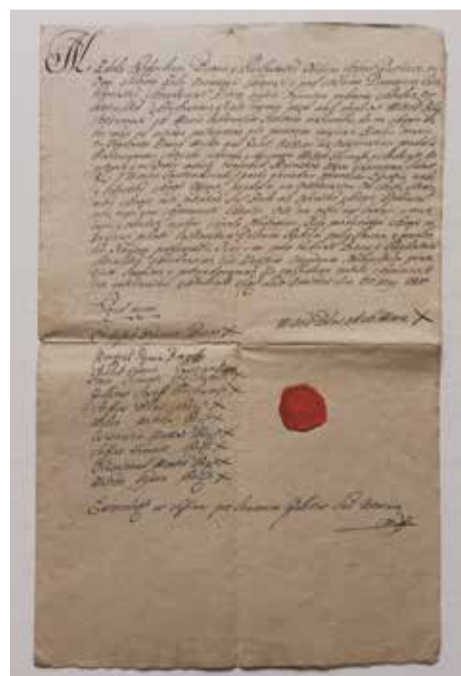
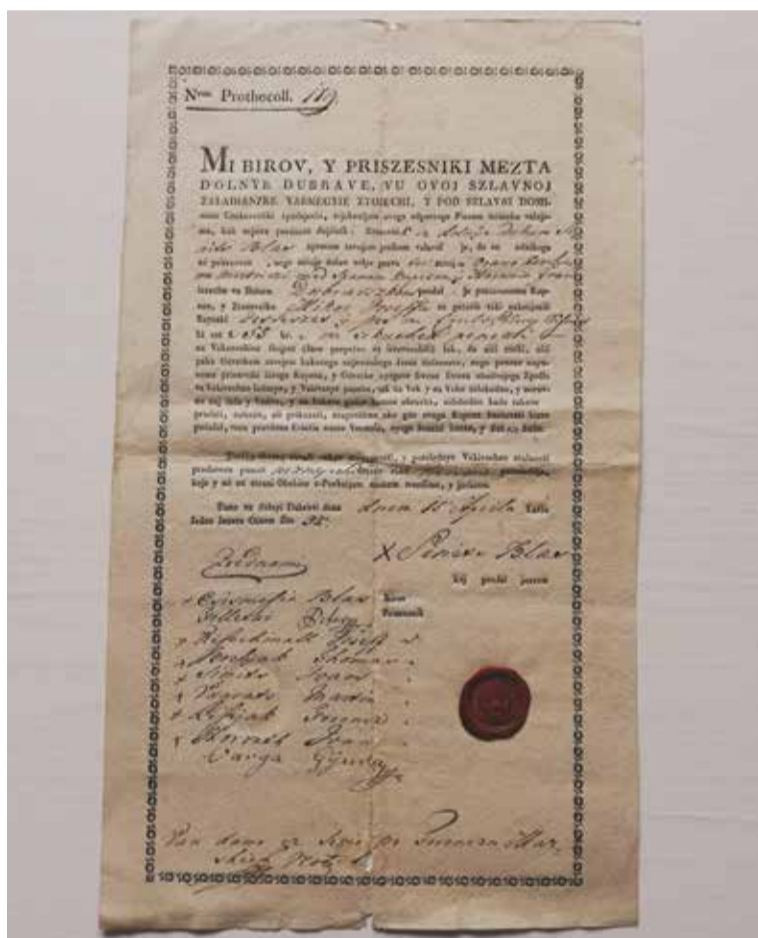
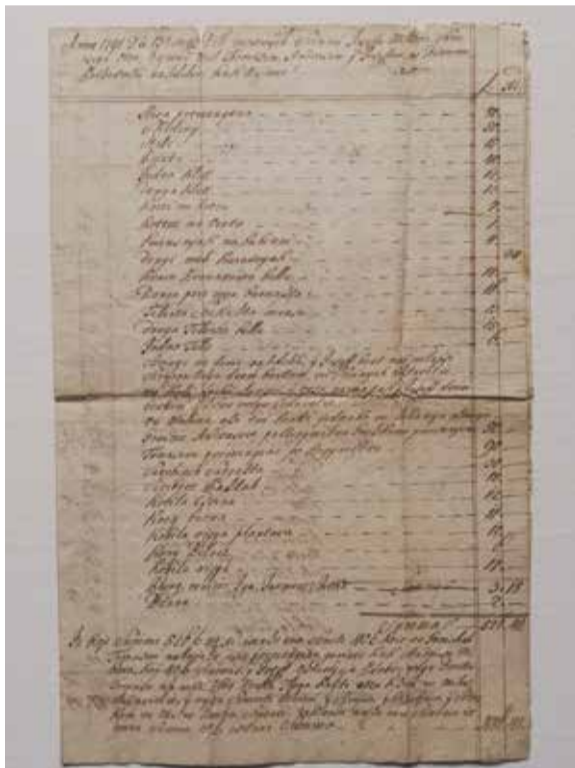
Radi se o četrdesetak originalnih dokumenata nastalih u razdoblju od 18. do 20. stoljeća. Svi se odnose na obitelj Mikor koja je živjela na dvorištu na kojem danas žive supružnici Ujlaki. Najveći broj dokumenata su kupoprodajni ugovori, slijede oporuke, popisi nepoznatog

izvora i dokumenti povezani s plaćanjem poreza. Dokumenti iz 18. i 19. stoljeća pisani su rukom, krasopisom specifičnim za bilježničke dokumente. Pisani su na latinskom, hrvatskom i mađarskom jeziku. Velik broj dokumenata ima i biljeg na sebi. Zanimljivo je da na mnogima od njih ime našeg mjesta piše „Dobrava“, a ne „Dubrava“ kako je danas uvrješeno.

Jeleni i Miji Ujlakiju od srca zahvaljujemo na ukazanom povjerenju i na donaciji ovih (zasad) najstarijih dokumenata o Donjoj Dubravi.

U ime Odbora za kulturu, sport i udruge i KUD-a Seljačka Sloga Donja Dubrava

Janja Kovač

Dobruvske novine
Hrvatski informativni glasnik
Općine Donja Dubrava

Broj 54
13. 7. 2020.
Cijena 5 kn

UREDNIŠTVO:
Marko Ljubek, Monika Žinić,
Ivan Štefić

FOTOGRAFIJE:
Foto-video Frančić, Mladen Hunjadi,
Slaven Ujlaki, Janja Kovač, arhive udruge

NAKLADNIK:
Marijan Varga

TISAK:
Tiskara "Baltazar"
Koprivnica

OPĆINA DONJA DUBRAVA
Trg Republike 13
40328 Donja Dubrava

Tel: 040 / 689 - 033
Tel/Fax: 040 / 688 - 919

opcina-donja-dubrava@ck.htnet.hr
www.donjadubrava.hr